

Bech-Bruun Advokatfirma
Frue Kirkeplads 4
8100 Århus C

Dato: 4. juli 2012

Sag: 12/07358
Sagsbehandler: /MEL
Afd.: Varme

Prisfastsættelse af affaldsvarme fra I/S Fasan/AffaldPlus⁺

Næstved Varmeværk A.m.b.a. indbragte den 26. maj 2008 en klage til Energitilsynet over I/S Fasan, i dag AffaldPlus⁺, prisfastsættelse af varme fra Næstved Forbrændingsanlæg og Næstved Kraftvarmeværk i varmeåret 1. juni 2007 - 31. maj 2008. Konkret blev der klaget over den omkostningsbestemte varmepris, som opgjort ud fra af en generel omkostningsfordeling, hvor 60 % af fællesomkostningerne henføres til varmesiden og 40 % til affaldssiden, baseret på interessentskabets omsætning, dvs. indtægter. Næstved Varmeværks varmeår løber fra den 1. juni - 31. maj, mens I/S Fasans/ AffaldPlus⁺ følger kalenderåret.

Sekretariatet for
Energitilsynet

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

tlf 4171 5400
mail post@energitilsynet.dk
web www.energitilsynet.dk

Næstved Varmeværk og I/S Fasan/AffaldPlus⁺ er i sagen repræsenteret ved deres advokater. Ved henvisningerne til parternes indlæg og videre i brevet refereres til Næstved Varmeværk og I/S Fasan/AffaldPlus⁺.

Sagen er endeligt afgrænset ved Næstved Varmeværks indlæg af 21. oktober 2009. Næstved Varmeværk anmoder herefter Energitilsynet om at træffe afgørelse om, hvorvidt:

1. Omkostninger til mellemdeponering af affald er en fællesomkostning eller en særømkostning for Næstved Varmeværk
2. Det er i overensstemmelse med hvile-i-sig-selv princippet i varmforsyningslovens § 20 og afskrivningsbekendtgørelsens §§ 7-8, at I/S Fasan/AffaldPlus⁺ indregner afskrivninger på Energi E2 A/S' nedskrevne værdi af Næstved Kraftvarmeværk (232 mio kr.), når I/S Fasan/AffaldPlus⁺ købesum for værket udgjorde 180 mio kr.
3. Det turbineanlæg, der er nedtaget, i givet fald skal fragå afskrivningsgrundlaget med markedsværdien eller med den nedskrevne værdi. (Afgørelsen herom er kun relevant, hvis Energitilsynet fastsætter afskrivningsgrundlaget til 232 mio.kr, jf. pkt. 2).
4. Der kan indregnes forrentning af en indskudskapital på kr. 82 mio., når I/S Fasan/AffaldPlus⁺ samtidig indregner en forrentning af den fulde anskaffelsessum for anlæggene.
5. Der i den omkostningsbestemte varmepris kan indregnes en underdækning, som skyldes, at kontraktprisen har været lavere end den omkostningsbestemte varmepris.

6. Energitilsynets afgørelse skal have virkning fra begyndelsen af varmeåret den 1. juni 2007 (som svarer til begyndelsen af Næstved Varmeværks regnskabsår) eller fra begyndelsen af I/S Fasan/AffaldPlus⁺ regnskabsår den 1. januar 2008.

Næstved Varmeværk har valgt at frafalde de øvrige oprindelige indgivne klagepunkter i sagen, som vedrørte 1) omkostningsfordelingen mellem varme og affald, 2) omkostningsfordelingen mellem det brændbare område og de øvrige affaldsaktiviteter, 3) prisloftet, og 4) opgørelsesperioden for den omkostningsbestemte varmepris (som i partsindlæggene optræder under overskriften ”regnskabsår”).

Næstved Varmeværk har ved et indlæg af 28. november 2011 bemærket, at da der består en tvist mellem I/S Fasan/AffaldPlus⁺ og Næstved Varmeværk om ovennævnte forhold (punkt 1-6), ønskes der en tilkendegivelse eller en afgørelse om spørgsmålene.

Sekretariatet for Energitilsynet forstår herefter sagen som et ønske om sekretariatets afgørelse om de rejste spørgsmål, jf. punkterne 1-3 og 5-6.

Spørgsmålet om forrentning af indskudskapital afventer Energitilsynets afgørelser i en række principielle sager om dette spørgsmål. Når tilsynet har truffet afgørelse i disse sager, vil Sekretariatet for Energitilsynet tage spørgsmålet om I/S Fasan/AffaldPlus⁺ indregning af forrentning af indskudskapital op til bedømmelse i en særskilt sag.

Afgørelse:

Sekretariatet for Energitilsynet finder:

Ad punkt 1) At omkostningerne til mellemdeponering i overensstemmelse med Energitilsynets praksis må betragtes som en fællesomkostning, da der efter Sekretariatet for Energitilsynets vurdering ikke er fremkommet oplysninger i sagen, der kan begrunde, at udgifterne til fællesdeponering i dette tilfælde betragtes som en særømkostning for varmen. *I/S Fasan/AffaldPlus⁺ skal tilbageføre den overdækning, selskabet har opnået, som følge af, at udgifterne til mellemdeponering er blevet pålagt Næstved Varmeværk som særømkostning til Næstved Varmeværk. I/S Fasan/AffaldPlus⁺ Sekretariatet anmoder parterne om, at fremkomme med et forslag til afvikling af overdækningen.*

Ad punkt 2) At det ikke er i strid med varmforsyningsloven, jf. § 20, stk. 2 og 7, at en ny ejer fortsætter med at afskrive på den nedskrevne anlægssum opgjort efter §§ 1-4 i bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991 om driftsmæssige afskrivninger m.v. Dette gælder uanset om den nye ejer måtte have erhvervet anlægget for et lavere beløb end den prismæssigt nedskrevne

anlægssum på overtagelsestidspunktet. Bekendtgørelsens § 7 tager dog forbehold for anvendelsen af den kapital, der derved bliver oparbejdet.

Ad punkt 3) At §§ 1-4 i bekendtgørelse nr. 175 om driftsmæssige afskrivninger gælder for prisberegningen, uanset hvilke værdier der opgøres efter anden lovgivning eller på anden måde mellem parterne. I/S Fasan kan som ny ejer af turbineanlægget efter varmforsyningsloven afskrive i fjernvarmeprisen på det afskrivningsgrundlag opgjort efter afskrivningsbekendtgørelsens regler, som Energi E2 A/S ved overdragelsen til I/S Fasan havde nedskrevet anlægget til. Såfremt dette afskrivningsgrundlag ikke kan opgøres, vil spørgsmålet kunne forelægges for Energitilsynet i en særskilt sag.

Ad punkt 5) At varmforsyningsloven som udgangspunkt ikke er til hinder for, at en underdækning fra en privatretlig prisaftale kan indregnes i fjernvarmepriserne, fordi spørgsmålet om, hvorvidt underdækningen kan indregnes i priserne, skal afgøres efter varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Sekretariatets afgørelse om underdækningen i den foreliggende sag må afvente Energitilsynets principielle stillingtagen til, om der kan være forhold, som efter § 20, stk. 1, medfører, at en underdækning som følge af en privatretlig aftale ikke kan indregnes i priserne.

Ad punkt 6) Hovedreglen er, at en afgørelse har virkning fra det tidspunkt, den er truffet. Hvis Energitilsynet finder, at en tidligere indregnet underdækning ikke har kunnet indregnes i priserne, vil en afgørelse herom have virkning for den fremtidige prisberegning, idet det tidligere for meget opkrævede vil skulle modregnes i de fremtidige priser, jf. pkt. 5. Sekretariatet skal vedrørende indregning af underdækning som følge af aftalte priser henvide til Energiklagenævnets afgørelser af 24. marts og 5. september 2011 som gengivet under afsnittet ”Praksis - Indregning af underdækning”. I afgørelsen udtalte Energiklagenævnet bl.a., at klagenævnet ikke var enig i Energitilsynets vurdering af, at en underdækning, som hidrører fra en aftalt pris, der er lavere end den omkostningsbestemte pris, generelt afskærer et kollektivt varmforsyningsanlæg fra at indregne underdækningen. Adgangen hertil beror efter Energiklagenævnets opfattelse på en konkret vurdering i forhold til varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Sagen blev herefter hjemvist med henblik på tilsynets konkrete vurdering af, om varmforsyningsvirksomheden kunne indregne den underdækning, der hidrørte fra den aftalte prisfastsættelse. Energitilsynet har endnu ikke truffet afgørelse i den pågældende sag,

hvorfor en afgørelse af spørgsmålet i denne sag må afvente tilsynets afgørelse i den hjemviste sag.

Sekretariatets indledende bemærkninger

I det følgende redegøres for sagens baggrund og parternes anbringender. Herefter følger retsgrundlag og begrundelser for sekretariatets stillingstagen til de rejste spørgsmål i jf. punkterne 1-3 og 5-6.

Baggrund

Nedenstående gengivelse af oplysninger er baseret på de oplysninger, som sekretariatet har modtaget ved sagens indbringelse.

I/S Fasan blev etableret i 1979 som et fælleskommunalt affaldsselskab med det formål at løse en række opgaver for de 5 interessentkommuner Faxe, Næstved, Ringsted, Stevns og Vordingborg, herunder bl.a. varetage driften af forbrændingsanlæg. Aktiviteterne i I/S Fasan fremgår bl.a. af årsrapporten for 2007, hvoraf det også fremgår, at der boede ca. 220.000 personer i kommunerne.

Næstved Forbrændingsanlæg, der ifølge årsrapporten behandler brændbart affald, blev sat i drift i 1983 og udbygget i 1994/96. Anlægget der ejes af I/S Fasan/AffaldPlus⁺ blev senest udbygget i 2005 med en ny damplinje. Anlægget forbrændte 122.741 ton affald i 2007.

Næstved Kraftvarmeværk, der ifølge den samme årsrapport anvender affaldsenergien til el og fjernvarme, er et damp- og naturgasfyret anlæg med gasbrænder og har en gaskedel til dampproduktion. Anlægget er idriftsat 1996 og efter ombygning overtaget af I/S Fasan fra Energi E2 A/S den 1. januar 2004. Anlægget har en samlet produktionskapacitet på 13 MW el og 49 MJ (Megajoule) varme.

Energien bliver modtaget i form af damp, produceret på Næstved Forbrændingsanlæg ved affaldsforbrænding. Den affaldsproducerede damp udgør omkring 75 % af kraftvarmeproduktionen, den resterende dampmængde produceres på anlægget ved naturgasforbrænding.

Dampen udnyttes i en dampturbine på Næstved Kraftvarmeværk, der producerer el. Restvarmen i dampen anvendes til fjernvarmeproduktion.

Varmen fra Næstved Kraftvarmeværk sælges til Næstved Varmeværk A.m.b.a., som distribuerer varmen i Næstved Kommune til selskabets ca. 3.700 andelshavere. Næstved Varmeværk råder desuden over en række naturgasfyrede spids- og reservelastkedler, som producer ca. 2 % af Næstved Varmeværks samlede varmeforbrug.

1. januar 2010 fusionerede affaldsselskaberne FASAN og KAVO og blev til I/S AffaldPlus⁺ der også ejer Næstved Forbrændingsanlæg og Næstved Kraftvarmeværk. Interessentskabets hjemsted er Næstved Kommune. AffaldPlus⁺ ejes af Faxe, Næstved, Ringsted, Slagelse, Sorø og Vordingborg

Kommuner og betjener kommunernes tilsammen 300.000 borgere og 30.000 virksomheder.

Parternes anbringender vedrørende de rejste spørgsmål

Anbringender fra Næstved Varmeværk

Næstved Varmeværk har udover den indbragte klage af 26. maj 2008 fremsendt indlæg af 26. februar 2009, 1. maj 2009, 21. oktober 2009, hvor klagens punkter blev endeligt afgrænset, og den 28. juni 2009 og 28. november 2011.

Ad 1) Omkostninger til mellemdeponering af affald

Næstved Varmeværk anfører, at I/S Fasan/AffaldPlus⁺ ved opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris har indregnet omkostninger til mellemdeponering af affald som en særømkostning for Næstved Varmeværk. Næstved Varmeværk gør gældende, at omkostningerne hertil både vedrører bortskaffelsen af affald og produktionen af varme og derfor skal indregnes som en fællesømkostning for affaldssiden og varmesiden.

Næstved Varmeværk har henvist til en række afgørelser:

- For det første henvises til Gas- og Varmeprisudvalgets afgørelse af 27. september 1999 vedrørende Skagen Forbrænding, hvor det blev fastslået, at omkostninger som udgangspunkt er fællesømkostninger, med mindre de entydigt kan henføres til enten varmeproduktionen eller affaldsbehandlingen.
- For det andet henvises til Konkurrenceankenævnets afgørelse af 10. februar 1995 vedr. Sønderborg (Gas - og Varmeprisudvalgets bemærkninger).
- For det tredje henvises til Energitilsynets afgørelse af 13. december 1999 vedr. I/S Fællesforbrænding
- For det fjerde henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 10. maj 2004 vedrørende Måde, hvori Energiklagenævnet udtalte, at *"Det er konsekvensen heraf, at man overordnet bør betragte stort set alle omkostninger, som relateret til affaldsforbrænding og varmeproduktionsbehandling som fællesømkostninger, hvorfra man skal fratrage indtægterne ved salg af elektricitet"*. Der henvises til afsnittet "praksis", hvor afgørelserne vil blive gengivet.

Næstved Varmeværk har anført, at I/S Fasan/AffaldPlus⁺ ved bortkøling af varmen ikke opnår den samme varmeindtægt. Eventuelle øgede brændselsømkostninger kan således ikke indregnes i varmeprisen, som er begrænset af kontraktprisen, substitutionsprisen og prisloftet. Endelig er der fremadrettet afgifter på varme, der bortkøles. På den baggrund er det tillige i affaldssidens interesse at udnytte affaldet til varmeproduktion frem for at

bortkøle varmen. Mellemdponeringen sker således som en integreret del af opfyldelsen af I/S Fasan/AffaldPlus⁺ varmeleveringsforpligtelse.

Dertil kommer, at affaldsbrænding af affaldet om sommeren og bortkøling af varmen er i strid med varmforsyningslovens formål, som er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi, jf. varmforsyningslovens § 1. Bortkølingen er desuden i strid med principperne i affaldsbekendtgørelsen [bekendtgørelse nr. 1634 af 13. december 2006 om affald- nu bekendtgørelse nr. 1415 af 12. december 2011] hvorefter forbrænding af affald skal ske med henblik på energiudnyttelse. Endelig har Næstved Varmeværk gjort gældende, at bortkølingen kan være i strid med I/S Fasan/AffaldPlus⁺ miljøgodkendelse, som efter det oplyste begrænser den tilladte sommerkøling.

Ad 2) Afskrivninger Næstved Varmeværk har oplyst, at Næstved Kraftvarmeværk blev overdraget fra Energi E2 A/S til I/S Fasan/AffaldPlus⁺ den 1. januar 2004. Energi E2 A/S' nedskrevne værdi af Næstved Kraftvarmeværk var 232 mio. kr.

Næstved Varmeværk gør gældende, at afskrivningsgrundlaget for Næstved Kraftvarmeværk ikke kan overstige I/S Fasans købesum for anlægget på 170 mio. kr. med tillæg af ombygningsomkostninger på 9.903.081 mio. kr., eller i alt 179.903.081 mio. kr.

Til støtte for at afskrivningsgrundlaget ikke kan overstige købesummen, gør Næstved Varmeværk gældende, at afskrivningsgrundlaget ifølge afskrivningsbekendtgørelsens § 2 er den konstaterede anlægssum. Ved anlægssum forstås ifølge afskrivningsbekendtgørelsens § 3 anskaffelsesprisen med tillæg af de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen. Denne anskaffelsespris er for I/S Fasan/AffaldPlus⁺ ca. 180 mio. kr. med tillæg af handelsomkostninger. Næstved Varmeværk finder, at det derfor vil være i strid med afskrivningsbekendtgørelsen at anvende et afskrivningsgrundlag, der overstiger denne anskaffelsespris.

En afgørelse herom vil efter Næstved Varmeværks vurdering ikke være i strid med Energitilsynets tilkendegivelse af 30. juni 2011 vedrørende Helsingør Kraftvarmeværk, jf. bemærkninger fra I/S Fasan/AffaldPlus⁺. I den pågældende sag var formålet med henvendelsen til Energitilsynet at sikre, at køberne af Helsingør Kraftvarmeværk fuldt ud kunne forrente og afskrive den aftalte købesum, de betalte Vattenfall for værket. Til brug for denne vurdering opgjorde parterne Vattenfalls varmeprismæssigt nedskrevne værdi af værket på overtagelsestidspunktet, og i tilkendegivelsen vurderede Energitilsynet denne opgørelse. Da opgørelsen viste, at Vattenfalls varmeprismæssigt nedskrevne værdi var højere end købesummen inkl. handelsomkostninger, var det ikke i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 7, at køberne fremover anvendte købesummen med tillæg af handelsomkostninger som afskrivningsgrundlag.

Næstved Varmeværk anfører, at Energitilsynet således ikke har taget stilling til en situation som den foreliggende, hvor det oprindelige afskrivningsgrundlag ønskes anvendt, selv om købesummen (anskaffessummen) for

anlægget er væsentligt lavere, herunder om dette er i strid med afskrivningsbekendtgørelsen eller medfører urimelige varmepriser.

Næstved Varmeværk bemærker, at det derfor ikke er korrekt, som anført af I/S Fasan/AffaldPlus⁺, at det fremgår af tilkendegivelsen, at det er i overensstemmelse med varmforsyningsloven at afskrive på det oprindelige afskrivningsgrundlag, selv om en ny ejer måtte have erhvervet anlægget for et lavere beløb.

Næstved Varmeværk bemærker, at Energiklagenævnets afgørelse af 6. juni 2011, som I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har henvist til, heller ikke er relevant for spørgsmålet, idet den vedrører spørgsmålet, om afskrivningsgrundlaget skal reduceres med henlæggelser over elprisen.

Hvis Energitilsynet måtte finde, at I/S Fasan/AffaldPlus⁺ kan anvende Energi E2's nedskrevne anskaffelsessum som afskrivningsgrundlag, selv om denne væsentligt overstiger I/S Fasan/AffaldPlus⁺ egen anskaffelsessum, gør Næstved Varmeværk gældende, at indregningen af afskrivninger baseret på Energi E2's afskrivningsgrundlag medfører en urimelig kapitaldannelse i strid med afskrivningsbekendtgørelsens § 7.

Derudover gør Næstved Varmeværk gældende, at det vil være urimeligt, hvis I/S Fasan/AffaldPlus⁺ anvender et afskrivningsgrundlag på 232 mio. kr. på et aktiv, som I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har erhvervet for en købesum på 180 mio. kr. Anvendelsen af Energi E2's afskrivningsgrundlag medfører således, at varmepris indeholder afskrivninger, som ikke er udtryk for nødvendige omkostninger. Ved anvendelsen af afskrivningsgrundlaget oparbejder I/S Fasan/AffaldPlus⁺ således et overskud på i alt 52 mio. kr. over varmepriserne. Dette strider grundlæggende mod varmforsyningslovens hvile-i-sig selv princip og princippet om kostægte priser.

Næstved Varmeværk har i forlængelse heraf henvist til Energiklagenævnets afgørelse af 24. marts 2011. I afgørelsen anførte Energiklagenævnet,

"Kollektive varmforsyningsanlæg skal i henhold til varmforsyningslovens principper herom hvile i sig selv. Det betyder, at virksomhedens udgifter og indtægter over en årrække skal balancere."

Næstved Varmeværk har i den forbindelse bemærket, at Energitilsynet ikke alene har kompetence til at tilsidesætte varmepriser, der er i strid med specifikke bestemmelser i varmforsyningsloven og afskrivningsbekendtgørelsen, men også har kompetence til at tilsidesætte varmepriser, som er urimelige, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Hvis Energitilsynet måtte finde, at I/S Fasan/AffaldPlus⁺ på trods af købesummen på 180 mio. kr. kan anvende Energi E2's afskrivningsgrundlag, gør Næstved Varmeværk gældende, at dette skal reduceres.

Næstved Varmeværk gør således gældende, at det er i strid med afskrivningsbekendtgørelsen og med Energitilsynets praksis at anvende et indekseret afskrivningsgrundlag. Efter afskrivningsbekendtgørelsen er afskrivningsgrundlaget således anskaffessummen, og der er ikke i afskrivningsbekendtgørelsen hjemmel til at indeksere denne.

I Energitilsynets afgørelse af 17. juni 2002 vedrørende NESAs levering af varme til Hjortkær traf Energitilsynet i overensstemmelse hermed afgørelse om, at:

”117. Det er herefter vurderingen, at den nævnte forrentning og indeksering af afskrivningssaldoen i driftsregnskabet for kraftvarmeanlægget ikke er en nødvendig omkostning i henhold til varmforsyningslovens § 20, stk. 1, med den konsekvens, at forrentningen og indekseringen af afskrivningssaldoen ikke kan indregnes i varmeprisen.”

Næstved Varmeværk bemærker, at det således klart fremgår af såvel lovgivningen som praksis, at en prisindeksering af afskrivningsgrundlaget ikke kan indregnes i varmeprisen. Afskrivningsgrundlaget opgjort i sagens bilag E, som er baseret på en sådan indeksering, kan derfor ikke opretholdes.

Det gøres derudover gældende, at den gasfyrede brænder, som Energi E2 i henhold til overdragelsesaftalen (bilag F, side 4) med I/S Fasan/AffaldPlus⁺ skulle indkøbe, montere og idriftsætte for I/S Fasan/AffaldPlus⁺ mod betaling af 10 mio. kr. kun kan indgå i afskrivningsgrundlaget med denne anskaffessum på 10 mio. kr. og ikke med den af Energi E2 (DONG) oplyste, udokumenterede pris.

Som det fremgår af aftalen, er prisen for de pågældende arbejder således endeligt fastsat til 10 mio. kr.

Endelig gøres det gældende, at den gasturbine, Energi E2 har udtaget, må udgå af afskrivningsgrundlaget til differencen mellem Energi E2's nedskrevne værdi af værket inkl. gasturbinen på 262 mio. og købesummen på 170 mio., dvs. 92 mio. kr.

Alternativt skal gasturbinen udgå med den nedskrevne værdi, idet Næstved Varmeværk ellers fortsat skal deltage i betalingen af afskrivninger på en gasturbine som Energi E2 har udtaget og kan anvende til elproduktion på andre værker. En evt. uafskreven saldo må således afholdes af den tidligere ejer (Energi E2), som nedtog turbinen inden overdragelsen af Næstved Kraftvarmeværk til I/S Fasan/AffaldPlus⁺.

Næstved Varmeværk har i den forbindelse gjort gældende, at afskrivningerne på Energi E2 A/S' afskrivningsgrundlag medfører en urimelig kapitaldannelse og er i strid med varmforsyningslovens hvile-i-sig-selv princip. På den baggrund anmodes Energitilsynet om at træffe afgørelse om, at afskrivningsgrundlaget skal baseres på I/S Fasan/AffaldPlus⁺ købesum, jf. afskrivningsbekendtgørelsens § 7 og § 8. Det er ubestridt, at der i afskrivningsgrundlaget kan indgå byggerenter. Det, der er

gjort gældende er, at der ikke i afskrivningerne kan indregnes renter baseret på et indekseret annuitetslån. Renter og afskrivninger skal således holdes adskilt, således at renteomkostningerne indregnes med de faktiske omkostninger. Næstved Varmeværk har imidlertid noteret sig, at I/S Fasan/AffaldPlus⁺ ikke indregner renter af den nedskrevne værdi, men kun af den faktiske købesum. Spørgsmålet er herefter alene, om der samtidig kan indregnes forrentning af en indskudskapital på 82 mio.kr., når alle I/S Fasan/AffaldPlus⁺ varmerelaterede aktiver (affaldsforbrændingsanlægget og kraftvarmeværket) er finansieret med fremmedkapital.

Vedrørende den nedskrevne værdi pr. overtagelsestidspunktet den 1. januar 2004 har Næstved Varmeværk gjort gældende, at denne ikke kan opgøres ved fra det oprindelige afskrivningsgrundlag (anlægsomkostningerne) at fradrage kostprisen i 2004 på det turbineanlæg, som blev nedtaget i forbindelse med overdragelsen, hvis kostprisen er mindre end den nedskrevne værdi. Det gøres således gældende, at turbineanlægget skal fradrages i afskrivningsgrundlaget med den højeste af den nedskrevne værdi og kostprisen. Alternativt kommer Næstved Varmeværk A.m.b.a. til at betale afskrivninger på et anlæg, som er nedtaget.

Næstved Varmeværk har supplerende oplyst, at varmforsyningsvirksomheden gentagne gange har anmodet I/S Fasan/AffaldPlus⁺ om at dokumentere, at overdragelsen af kraftvarmeværket ikke har medført, at prisen for varme er højere end den kunne have været, hvis overdragelsen ikke havde fundet sted, herunder som følge af indregning af forøgede udgifter til finansiering ved fremmedkapital, driftsmæssige afskrivninger eller forrentning af indskudskapital, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 7. Næstved Varmeværk har således anført, at afskrivninger og renter er steget, og at det bør undersøges, om denne stigning skyldes overtagelse af Næstved Kraftvarmeværk.

Næstved Varmeværk har endelig under henvisning til lovbemærkningerne til varmforsyningslovens § 20, stk. 7, gjort gældende, at I/S Fasan/AffaldPlus⁺ advokatomkostninger og omkostninger til tinglysning på i alt 1.121.800 kr., ikke kan indregnes i varmeprisen, jf. vfl. § 20, stk. 7.

Ad 3) Turbineanlæg

Næstved Varmeværk har stillet spørgsmål, om det turbineanlæg, der er nedtaget, i givet fald skal fragå afskrivningsgrundlaget med markedsværdien eller med den nedskrevne værdi. Næstved Varmeværk har bemærket, at afgørelsen herom kun er relevant, hvis Energitilsynet fastsætter afskrivningsgrundlaget til 232 mio. kr., jf. ovenstående spørgsmål 2.

Ad 5) Indregning af underdækning

Næstved Varmeværk har gjort gældende, at det er i strid med varmforsyningslovens § 20 og Energitilsynets praksis fremadrettet at indregne en underdækning, som skyldes, at den kontraktbestemte varmepris har været lavere end den omkostningsbestemte varmepris. Næstved Varmeværk bemærker i den forbindelse, at der heller ikke efter den indgåede varmeaftale er mulighed for at indregne det pågældende beløb.

Spørgsmålet om underdækning omfatter på nuværende tidspunkt udelukkende perioden før den 1. juni 2007. Hvis Energitilsynet giver Næstved Varmeværk medhold i et eller flere af sagens klagepunkter, vil spørgsmålet imidlertid også omfatte de efterfølgende varmeår. Næstved Varmeværk har oplyst, at underdækningen fra varmeåret 2006/2007 på 8.899.782 kr. skyldes, at Næstved Varmeværk i dette varmeår betalte den kontraktbestemte pris for varmen (102,76 kr./GJ), som var lavere end den omkostningsbestemte varmepris. Næstved Varmeværk har henvist til, at der er enighed om, at underdækningen ikke har indflydelse på opgørelsen af den kontraktbestemte varmepris, idet den kontraktbestemte varmepris dog er maksimeret af den omkostningsbestemte varmepris, hvor underdækningen som anført ikke kan indregnes.

Til støtte for sin påstand har Næstved Varmeværk henvist til, at dette følger udtrykkeligt af afgørelserne om I/S REFA og Helsingør, som vedrørte kontraktprisen. Derudover blev det i Energitilsynets tilkendegivelse 22. juni 2009 om E.ONs prisfastsættelse, lagt til grund, at en underdækning som opstår ved afregning efter en kontraktpris, som er lavere end den omkostningsbestemte varmepris, ikke kan anses for at være en underdækning i varmforsyningslovens forstand. Underdækningen skal i stedet anses for at være et underskud, der er varmepriserne uvedkommende.

Næstved Varmeværk har herefter henvist til to afgørelser fra Energiklagenævnet. I afgørelsen af 24. marts 2011 bemærkede Energiklagenævnet,

"at nævnet ikke ved denne afgørelse har taget stilling til, hvorvidt det må anses for urimeligt i henhold til varmforsyningslovens § 21, stk. 4, såfremt E.ON Varme måtte vælge at indregne de yderligere udgifter til varmeleverancer fra E.ON Produktion i priserne overfor forbrugerne, herunder betydningen af, at udgifterne hidrører fra varmeleverancer tilbage i 2004-2005."

I sin afgørelse af 5. september 2011 vedrørende E.ON Produktion Danmark A/S har Energiklagenævnet derudover fastslået, at underdækning, der hidrører fra en aftalt pris, kun kan indregnes i varmeprisen, hvis det konkret vurderes, at underdækningen er en nødvendig omkostning efter varmforsyningslovens § 20, stk. 1:

"Spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel underdækning, som hidrører fra en aftalt pris, kan indregnes, beror efter Energiklagenavnets opfattelse på en konkret vurdering af, om underdækningen kan anses for en nødvendig omkostning i medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Underdækning, som f.eks. skyldes usagligt eller vilkårligt fastsatte priser, kan som udgangspunkt og efter en formålsfortolkning ikke anses for en nødvendig omkostning. I denne vurdering kan bl.a. indgå, hvorvidt aftalen afviger fra tilsvarende aftaler om varmeleverancer, og i givet fald i hvilket omfang den afviger herfra. I den forbindelse vil det have betydning, om prisfastsættelsen er usædvanlig lav, og/eller om der i øvrigt måtte være forhold, som viser, at der bevidst er kalkuleret med underdækning, f.eks. af konkurrencemæssige årsager. Det kan i den forbindelse tages i betragtning, om der er tale om uafhængige aftaleparter med et naturligt interessemæssigt modsætningsforhold,

eller om der er tale om koncernforbundne selskaber, der ikke nødvendigvis har et sådant naturligt modsætningsforhold.

Indregning af en underdækning i varmeprisen må nok antages at skulle ske i forholdsvis nær tidsmæssig tilknytning til det regnskabsår, den er opstået i. Det kan ikke udelukkes, at der er grænser for, hvor længe efter en under-dæknings opståen, at den fortsat kan anses for at afspejle en nødvendig omkostning. Det må efter Energiklagenævnets opfattelse kræve gode grunde at anse en underdækning, som ikke er indregnet i det første eller i hvert fald det næstfølgende regnskabsår efter opgørelsen, for fortsat at afspejle en nødvendig omkostning."

Det følger således af afgørelserne, at underdækninger, der skyldes usagligt eller vilkårligt fastsatte priser, ikke kan anses for nødvendige omkostninger og dermed indregnes i den omkostningsbestemte pris, og at underdækningen under alle omstændigheder skal indregnes i nær tidsmæssig tilknytning til det regnskabsår, den er opstået i.

Næstved Varmeværk har således gjort gældende, at den aftalebestemte varmepris i den konkrete sag er vilkårligt fastsat, idet den ikke på nogen måde er relateret til omkostningerne hos I/S Fasan/AffaldPlus⁺. Næstved Varmeværk har i den forbindelse henvist til ”bilag 4 til aftaler mellem I/S Fasan og SK Energi og mellem Næstved Varmeværk a.m.b.a. og SK Energi”. Den underdækning, der er opstået i enkelte år, svarer derfor ikke til underdækningen mellem en a conto pris baseret på budgetterede omkostninger og en endelig varmepris baseret på regnskabstal. Det gøres på den baggrund gældende, at I/S Fasan/AffaldPlus⁺ underdækning ikke er udtryk for en nødvendig omkostning, som kan fremføres til indregning i den omkostningsbestemte varmepris.

Subsidiært gør Næstved Varmeværk gældende, at underdækningen som opstod i perioden 1. juni 2006 – 31. maj 2007 alene kunne indregnes i den omkostningsbestemte varmepris i varmeåret, der løb fra 1. juni 2007 – 31. maj 2008, og ikke kan fremføres til indregning i senere år, jf. også Energitilsynets vejledning om afvikling af over- eller underdækning, hvor det fremgår, at en underdækning som udgangspunkt skal indregnes i varmepriserne i det år, der følger umiddelbart efter det år, som underdækningen vedrører.

AffaldPlus⁺ (dengang I/S Fasan) meddelte imidlertid først ved brev af 3. november 2008, at selskabet nu havde anmeldt et ændret budget, hvor underdækningen på 8.899.782 kr. for perioden 1. juni 2006 – 31. maj 2007 indgik.

Dertil kommer, at underdækningen ikke fremgår af I/S Fasan/AffaldPlus⁺ ' anmeldelse af varmeregnskabet for 2006/2007 eller af efterfølgende pris-anmeldelser. Varmeprisen, hvor underdækningen indgår, er derfor ugyldig, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 3, og Energiklagenævnets afgørelse af 5. september 2011.

Ad 6) Virkningstidspunkt

Næstved Varmeværk har anmodet Energitilsynet om at tage stilling til, om Energitilsynets afgørelse skal have virkning fra begyndelsen af varmeåret den 1. juni 2007, som svarer til begyndelsen af Næstved Varmeværks regnskabsår, eller fra begyndelsen af I/S Fasan/AffaldPlus⁺ regnskabsår den 1. januar 2008.

Anbringender fra I/S Fasan/AffaldPlus⁺

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har til sekretariatet fremsendt indlæg af 7. november 2008, 11. maj 2009, 22. juni 2010 og 1. april 2011, 13. september 2011 og 19. januar 2012.

Ad 1) Omkostninger til mellemlagering af affald

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har oplyst, at der foretages mellemlagering af en del af det brændbare affald, således at dette ikke afbrændes om sommeren, når det tilføres I/S Fasan/AffaldPlus⁺, men først om vinteren, hvor varmesiden har behov for ekstra varme. Virkningen heraf er, at varmesiden sparer meget store beløb, idet alternativet ville være at benytte naturgas i I/S Fasan/AffaldPlus⁺ kraftvarmeanlæg for om vinteren at fremskaffe den ekstra varme, der er behov for.

Forbruget af naturgas hos I/S Fasan/AffaldPlus⁺ ved at levere varme til Næstved Varmeværk mindskes derfor meget kraftigt ved benyttelse af mellemlagering. Der er ikke noget til hinder for, at affaldet forbrændes i I/S Fasan/AffaldPlus⁺ ovne på det tidspunkt, hvor affaldet modtages af I/S Fasan/AffaldPlus⁺, dvs. uden at det mellemlages, og der er derfor heller ikke noget affaldsteknisk behov for en mellemlagering.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har under sagsbehandlingen fremsendt beregninger over forskellen for varmesiden med og uden mellemlagering. Beregningen viser en bruttofordel for varmesiden på 8,6 mio. kr. og en nettofordel for varmesiden på godt 5.069.000 kr. efter at omkostningerne ved mellemlageringen på ca. 3,5 mio. kr. fuldt ud er betalt af varmesiden. Udgiften til den merafkøling, der ville være nødvendig, såfremt der ikke skete mellemlagering ville beløbe sig til ca. 107.000 kr. Der er således ikke tale om, at denne mellemlagering indebærer mærkbare fordele for affaldssiden. Den eneste forskel mellem driftsscenarioet, hvor der foretages mellemlagering, og det, hvor dette ikke er tilfældet, er, at der bliver tale om større køling om sommeren.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har gjort gældende, at udgiften til merkøling på 107.000 kr. pr. år er et beløb, som er uden betydning i sammenligning med de 5 mio. kr. som varmesiden opnår i besparelser, og at man skal være opmærksom på, at meromkostningerne for varmesiden vil være ca. 5.1 mio. kr., hvis der ikke mellemlages.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har derfor nedlagt påstand om, at varmesidens krav om, at affaldskunderne skal betale 40 % af mellemlageringsomkostningerne på ca. 3,5 mio. kr. svarende til ca. 1,4 mio. kr. er helt ude af proportion med de økonomiske forhold, og at dette ville føre til en nettoudgift for

affaldssiden på ca. kr. 1.293.000 og forøge nettofordelen for varmesiden til i alt ca. 6.469.000 kr.

Når affaldssiden højst kan spare en køleudgift på 107.000 kr. ved mellemlagring er det klart, at man aldrig ville foretage en mellemlagring, hvis affaldssiden skulle betale 1,4 mio. kr. som en andel af omkostningerne ved mellemlagring. Affaldssiden er ikke forpligtet til at foretage en sådan mellemlagring.

På den baggrund har I/S Fasan/AffaldPlus⁺ nedlagt påstand om, at omkostningerne ved mellemlagring nødvendigvis må være en særudgift for varmesiden.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ vil dog subsidiært om nødvendigt kunne tiltræde, at et beløb på 107.000 kr. svarende til den sparede køling, af mellemlagringsomkostningerne på 3,5 mio. kr. bliver en særudgift for affaldssiden, svarende til affaldssidens – meget beskedne – besparelse, mens resten af mellemlagringsomkostningen bliver en særudgift for varmesiden. En sådan deling vil i givet fald også svare til den måde, der i øvrigt fastsættes fordelingsnøgler på mellem affaldssiden og varmesiden.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har henvist til, at det siden Gas - og Varmeprisudvalgets praksis i 1980'erne har været princippet, at det ikke måtte være dyrere for varmesiden end de alternativer, der forelå, men heller ikke dyrere for affaldssiden end de alternativer, der forelå. I den aktuelle situation bør mellemlagring derfor ikke være dyrere for affaldssiden end alternativet med køling på 107.000 kr. Begrundelsen herfor er også den enkle, at der ellers ikke vil blive foretaget mellemlagring.

Samtidig er mellemlagring stadig langt billigere for varmesiden end de alternative udgifter ved at undlade mellemlagring og i stedet fyre med gas, som i alt andrager 8,6 mio. kr.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har henvist til, at sagen om anlægget i Måde vedrørte en situation, hvor der ikke som her er særinteresser alene for den ene part. Næstved Varmeværks nævnte afgørelser anerkendte, at omkostningen til mellemlagring var en fælles omkostning. Der er derimod ikke nogen af de nævnte afgørelser, der tager stilling til, om omkostningerne kan være en særømkostning for varmesiden. Da mellemlagringen kun er til fordel for varmesiden i denne sag, må der være tale om en særømkostning for varmesiden.

Ad 2) Afskrivninger

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har under sagsbehandlingen fremsendt en opgørelse over det oprindelige byggeregnskab samt en opgørelse over den nedskrevne saldo ultimo 2003, idet I/S Fasan/AffaldPlus⁺ overtog kraftvarmeværksdelen fra Energi E2 med virkning fra 1. januar 2004.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har henvist til, at afskrivningen er i overensstemmelse med Energi E2 A/S' oplysninger og med de lejede kraftvarmeværkers,

herunder Energi E2 A/S', praksis ved opførelse af værker i 1990'erne, og er sat til afdraget på en indeksannuitet med en real rente på 5 % og en løbetid på 20 år. I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har under sagsbehandlingen fremsendt en kopi af den fulde rammeaftale for I/S Fasan/AffaldPlus⁺ og det udfærdigede skøde.

Vedrørende turbineanlægget har I/S Fasan/AffaldPlus⁺ oplyst, at Energi E2 A/S, som sælger, fjernede turbineanlægget. Energi E2 havde oplyst, at dette anlæg havde en værdi i 2004-niveau på 60 mio. kr., hvorfor den nedskrevne værdi pr. 1. januar er fradraget 60 mio. kr. Til gengæld leverede Energi E2 A/S før overdragelsen en række nye anlæg. Omkostningen herved var ifølge Energi E2 A/S 29.032.000 kr., der tilgår anlægssaldoen på dette tidspunkt primo 2004.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ erhvervede værket for 181 mio. kr. Finansieringen af overdragessummen er sket ved låneoptagelse med 181 mio. kr. I/S Fasan/AffaldPlus⁺ indskudskapital før overdragelsen var 82.354.000 kr. og var efter overdragelsen den samme.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har gjort gældende, at varmemforsyningslovens § 20, stk. 7, er overholdt, og at dette er dokumenteret. I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har henvist til, at da købesummen ikke har været højere end sælgerens nedskrevne saldo, kan der allerede af denne grund ikke være noget spørgsmål om, at varmemforsyningslovens § 20, stk. 7, ikke har været overholdt. I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har således som køber heller ikke forrentet et større beløb end den hos sælgeren foreliggende nedskrevne saldo men tværtimod den lavere købesum.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har med hensyn til afskrivningsprofilen for Næstved Kraftvarmeværk før og efter overdragelsen henvist til, at dette er irrelevant, da § 20, stk. 7, ikke hindrer køber i at foretage ændringer i afskrivningsprofilen, hvilket sælger også kunne have foretaget.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ kan foretage de afskrivninger, som Energi E2 ellers ville kunne have foretaget, hvis anlægget ikke var overdraget, hverken mere eller mindre. Der er derfor Energi E2's restsaldo, der kan afskrives på, uanset om I/S Fasan/AffaldPlus⁺ måtte have betalt et højere eller lavere beløb. Købesummen er dermed irrelevant for de afskrivninger, der foretages.

At der kan afskrives på den nedskrevne saldo fra sælger i overensstemmelse med varmemforsyningslovens § 20, stk. 7, på ingen måde kan medføre en urimelig kapitaldannelse. Der betales præcis de samme afskrivninger, som der ellers ville skulle betales til Energi E2 for de investeringer, der er foretaget i anlægget. Der er heller ikke tale om, at varmeprisen på denne måde fastsættes i strid med hvile-i-sig-selv princippet, idet der efter § 20, stk. 7, er tale om, at hvile-i-sig-selv princippet skal ses ud fra sælgers situation, og ganske uafhængigt af købers.

Bestemmelsen i afskrivningsbekendtgørelsens § 7 tager således ikke sigte på en sådan situation. Bekendtgørelsens § 7 vedrører således den situation at for hurtig afskrivning kan medføre, at der er større likviditet til rådighed end nødvendigt. Bestemmelsen ses derimod ikke at hjemle, at man afskærer en kollektiv varmforsyning fra overhovedet at afskrive på de anlægssummer, der efter loven skal lægges til grund.

Der er heller ikke i bekendtgørelsens § 8 hjemmel til at tilsidesætte afskrivningsgrundlaget idet der kun tales om, at man kan undtage fra bestemmelserne hvis de medfører væsentlige ulemper for virksomheder eller forbrugere. Dette kan ikke danne hjemmel for at underkende afskrivning på de anlægssummer, det har kostet at opføre anlægget.

Vedrørende advokatombudsninger og omkostninger til tinglysning har I/S Fasan/AffaldPlus⁺ bemærket at disse omkostninger ikke skal indregnes i afskrivningsgrundlaget, hvilket heller ikke er tilfældet.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har henvist til en udtalelse af 30. juni 2011 fra Sekretariatet for Energitilsynet om, at det ikke er i strid med varmforsyningsloven at afskrive på det oprindelige afskrivningsgrundlag, selvom en ny ejer måtte have erhvervet anlægget for et lavere beløb end den over varmepriserne nedskrevne anlægssaldo. I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har i samme forbindelse henvist til Energiklagenævnets afgørelse af 6. juni 2011, jf. afsnittet ”praksis”.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har den 19. december 2011 indsendt yderligere bemærkninger i sagen vedrørende afskrivningsgrundlaget.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ fremfører, at det fremgår af afskrivningsbekendtgørelsens ordlyd og struktur, at den sum, der kan afskrives på er den sum, det har kostet at opføre og finansiere anlægget ganske uanset, hvad det senere måtte blive overdraget til. I/S Fasan/AffaldPlus⁺ fremfører endvidere, at dette også fremgår klart af Energiklagenævnets afgørelser vedrørende Slagelse og E.ON, at det der kan afskrives på, er den oprindelige varmeprismæssige saldo med de afskrivninger, der varmeprismæssigt er taget.

Vedrørende indeksregulering af afskrivningsgrundlaget finder I/S Fasan/AffaldPlus⁺, at der ikke er grundlag for påstand om, at afskrivningsgrundlaget er indeksreguleret, men at der derimod er tale om, at Energi E2 har arbejdet med en renteberegning, hvori der indgår indeksregulering, hvori der indgår en indeksregulering, hvilket den måde, man arbejder med indeksslån. Hovedstolen er derimod ikke indeksreguleret.

Ad 3) Turbineanlæg

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har gjort gældende, at frasalget af turbineanlægget er håndteret korrekt. Der er sket et fradrag af markedsværdien, som er en korrekt fremgangsmåde, som fuldt ud svarer til, hvad sælger ellers skulle have foretaget sig mht. den nedskrevne saldo, hvis udskiftningen var sket, uden at anlægget blev overdraget.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har oplyst, at hvis man tænker sig, at anlægget er nedskrevet til et lavere beløb end markedsprisen ved frasalg, er det klart, at man i den hidtidige saldo både skal fradrage den uafskrevne restsaldo og den merpris i forhold til denne nedskrevne saldo, som anlægget indbringer ved at blive afhændet til markedsprisen, altså en genvunden afskrivning. Det er derfor markedsprisen, der skal fradrages i restsaldoen. Hvis man omvendt tænker sig, at markedsprisen er lavere end det, anlægget er nedskrevet til, skal der også kun fradrages markedsprisen. Forskellen på den lavere markedsværdi og den højere restsaldo er således et udtryk for, at anlægget har tabt mere værdi end det, der er afskrevet.

Hvis der var tale om ophør af anlægget, ville driftsherren i et sådant tilfælde være berettiget til en ekstraordinær restafskrivning efter Energitilsynets praksis. Når der som her er tale om, at anlægget kører videre, vil den manglende afskrivning før eller senere skulle foretages.

Det er kun markedsprisen for anlægget, der umiddelbart fragår, idet differencen op til det, anlægget var nedskrevet til, skal afskrives – være sig ordinært eller ekstraordinært – over varmepriserne. Der henvises i øvrigt til ovenstående punkt 2.

Den 19. januar 2012 har I/S Fasan/AffaldPlus⁺ fremført, at der ikke er grundlag for at turbinen skal udgå af afskrivningsgrundlaget med differencen mellem den nedskrevne værdi og købesummen, da det er et almindeligt fænomen, at man ikke har afskrevet et bestemt anlægsaktiv ned til den markedspris, det har på det tidspunkt, hvor aktivet skal bortsælges ellers skrottes.

Ad 5) Indregning af underdækning

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har under henvisning til Energiklagenævnets afgørelse af 24. marts 2011, gjort gældende, at der intet retligt grundlag er for at afskære fremførsel af underdækning med henvisning til, at underdækningen er opstået som følge af aftalte priser. Aftalte priser hindrer således ikke fremførsel af underdækning. Energiklagenævnets afgørelse medtages under nedenstående afsnit om ”praksis”.

Den 19. januar 2012 har I/S Fasan/AffaldPlus⁺ fremført, at Energiklagenævnet i to afgørelser vedrørende E.ON har fastslået, at det forhold, at der er indgået en aftale om en pris ikke afskærer fra fremførsel af underdækning i sig selv, og således ikke kan sidestilles med f.eks. en substitutionspris.

Endvidere har der ikke været tale om en usædvanlig lav pris, og der er heller ikke bevidst kalkuleret med en underdækning, men kalkuleret med en nulløsning, hvilket er i overensstemmelse med de regler, der gælder for sådanne virksomheder.

Ad 6) Virkningstidspunkt

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har gjort gældende, at da klagen er indgivet i 2008, bør den efter sædvanlig praksis først kunne få virkning for regnskabet for kalenderåret 2008.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ bemærkninger til udkast til afgørelse

Tilføjelse til Sekretariatets vurdering af de rejste spørgsmål punkt 1) Omkostninger til mellemdeponering af affald

Energitilsynet har om dette punkt stillet nærmere spørgsmål til bilag C. Spørgsmålet går på, om den samlede elproduktion ændres, når der ikke mellemdeponeres.

Den samlede elproduktion på affald ændres ikke, uanset om affaldet mellemdeponeres, og dermed i højere grad afbrændes i vintersæsonen, eller om affaldet afbrændes jævnt hen over året, da der er tale om den samme mængde affald. Der bliver derfor også tale om den samme mængde damp og den samme mængde el produceret på affald.

*Det er derimod klart, at uden mellemdeponeringen øges behovet for varme-
produktion på gas om vinteren, hvilket også medfører en øget elproduktion.*

Dette økonomiske element er der netop taget højde for i det fremsendte bilag C, idet værdien af den øgede elindtægt er fratrukket på s. 1 forinden ved opgørelsen af varmesidens nettofordel ved mellemdeponering.

Det er derfor også stadigvæk således, at mellemdeponeringen udelukkende sker af hensyn til varmesidens økonomi.

AffaldPlus⁺ er enig i, at der ikke er noget grundlag for at ændre denne fordelingsnøgle, og at dette bestyrkes yderligere, hvis man følger Energitilsynets holdning med hensyn til, at mellemdeponering er en omkostning, der deles.

Tilføjelse til Sekretariatets vurdering af de rejste spørgsmål punkt 2) afskrivningsgrundlag

AffaldPlus⁺ har noteret sig, at Energitilsynet er enig i, at en erhverver af et anlæg kan fortsætte med at afskrive på overdragerens anlægssaldo.

AffaldPlus⁺ er ikke enig i Energitilsynets betragtninger om, at dette skulle skabe en urimelig kapitaldannelse. Det medfører blot, at varmemeforbrugerne kommer til at betale for deres andel af det fulde anlæg, ligesom hvis værket ikke var overdraget, hvilket svarer til Energiklagenævnets praksis.

AffaldPlus⁺ vil derfor forbeholde sig sine synspunkter med hensyn til en eventuel senere anvendelse af afskrivningsbekendtgørelsens § 7 fra Energitilsynets side.

Tilføjelse til Sekretariatets vurdering af de rejste spørgsmål punkt 3) turbineanlæg

For så vidt angår turbineanlægget anfører Energitilsynet blot, at dette skal udgå af anlægssaldoen med den nedskrevne anlægsværdi, der var for turbineanlægget på det tidspunkt, hvor det udgik af driften.

AffaldPlus⁺ må gøre opmærksom på, at det efter praksis, f.eks. ASA-sagen fra Sønderborg, ved nedlæggelse af et anlæg er således, at de samlede værdier opgøres, således at varmemeforbrugerne kommer til at betale netop den omkostning til nedskrivning af anlægsværdier mv., som der samlet har været.

Hvis de tiloversblevne bygninger f.eks. er nedskrevet til 0, men har en værdi, skal varmemeforbrugerne naturligvis godskrives denne værdi. På samme måde gælder, at hvis et anlæg tages ud af drift og sælges for et højere beløb, end det er nedskrevet til, skal varmemeforbrugerne godskrives denne difference.

Modsat gælder det også, at hvis anlæg ikke er fuldt nedskrevet, når det skrottes, kan anlægget stadig restafskrives ned til 0 kr. Hvis anlægget, når det er afhentes til skrotning, genanvendelse eller andet, har en markedspris, der ligger under den anlægsværdi, det pågældende anlæg er nedskrevet til, har afskrivningen har været mindre end den reelle omkostning, hvorfor afskrivningen kan fortsætte ned til det beløb, som anlægget afhændes for, uanset om det er til skrotning, genanvendelse eller andet.

Der er således tale om et grundlæggende princip om den nødvendige omkostning, der netop er den værdiforringelse, anlægget undergår under drift ned til markedsprisen, når anlægget fjernes.

AffaldPlus⁺ mener derfor fortsat, at et anlæg, der fjernes, skal udgå af anlægssaldoen med markedsprisen på det tidspunkt.

I modsat fald måtte det betyde, at genvundne afskrivninger ikke skulle tilgå varmesiden.

Tilføjelse til Sekretariatets vurdering af de rejste spørgsmål punkt 5) underdækning

For så vidt angår underdækning har AffaldPlus⁺ noteret sig, at dette afventer afklaring af praksis.

Tilføjelse til Sekretariatets vurdering af det rejste spørgsmål punkt 6) virkningstidspunkt

Energitilsynet fremkommer her kun med nogle generelle betragtninger.

Der må dog også tages hensyn til, at varmemeforsyningsvirksomhederne kan disponere ud fra budgetter og aflagte regnskaber.

Når en sag rejses, er det mangeårig praksis, at dette først kan få virkning fra og med det regnskabsår, der er løbende, når klagen indgives, netop af hensyn til indretningssynspunkt.

Dette hensyn er fortsat gældende i forvaltningsretten og må derfor også lægges til grund inden for varmforsyningslovens område.

Retsgrundlag

Nedenfor følger en redegørelse for retsgrundlag.

Energitilsynets kompetence

På varmeområdet administrerer Energitilsynet kapitel 4 i varmforsyningsloven, jf. bekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011.

Energitilsynets kompetence er bl.a. fastlagt i lovens § 21, stk. 4:

Stk.4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Det er i medfør af denne bestemmelse, at Energitilsynet udøver det egentlige offentligretlige tilsyn med varmforsyningsvirksomhedernes priser og betingelser. Energitilsynet kan således gribe ind, hvis varmforsyningsvirksomhedens priser eller betingelser er urimelige eller i strid med lovens bestemmelser.

Den omkostningsbestemte varmepris efter vfl. § 20, stk. 1

En række nærmere definerede varmforsyningsvirksomheder er omfattet af varmforsyningslovens prisbestemmelser, herunder affaldsforbrændingsanlæg. Bestemmelserne har bl.a. til formål at beskytte varmforsyningens mod for høje priser og fastlægger, at virksomhederne skal hvile i sig selv. Det vil sige, at varmforsyningsvirksomhederne ikke må opkræve andre omkostninger end de, der måtte være forbundet med den konkrete virksomheds omkostninger.

Varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, opregner de nødvendige omkostninger, som virksomhederne kan indregne i varmepriserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas. Bestemmelsen lyder:

Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeværker med en effekt over 25 MW samt geotermiske anlæg mv. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-14, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

Affaldsforbrændingsanlæg er omfattet af definitionen på et kollektivt varmforsyningsanlæg:

§ 2. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver følgende anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, jf. dog stk. 2:

1) [...]

2) Anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra kraftvarmeværker, affaldsforbrændingsanlæg, industrivirksomheder, geotermiske anlæg mv. [Sekretariatets fremhævning]

3) Fjernvarmforsyningsanlæg, solvarmeanlæg, affaldsforbrændingsanlæg mv., herunder kraftvarmeanlæg med en eleffekt op til 25 MW. [Sekretariatets fremhævning]

4) [...]

Afskrivninger efter vfl. § 20, stk. 2

De regulerede virksomheder kan i medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 2, indregne en række øvrige omkostningselementer:

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at andre udgifter og omkostninger end de i stk. 1 nævnte kan indregnes i priserne, jf. dog stk. 7. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om indregning i priserne af kompensation ved et projekt til ændring af områdeafgrænsningen og indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og med Energitilsynets tiltræden forrentning af indskudskapital.

Det drejer sig bl.a. om driftsmæssige afskrivninger. De nærmere regler er reguleret i afskrivningsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991 om driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital ifølge lov om varmforsyning, som ændret ved bekendtgørelse nr. 596 af 8. juni 2007:

Driftsmæssige afskrivninger

§ 1. For idriftsatte anlæg indregnes driftsmæssige afskrivninger i priserne på grundlag af de efter hidtil gældende regler opgjorte afskrivningsgrundlag.

§ 2. For de nye anlæg indregnes driftsmæssige afskrivninger i priserne på grundlag af den konstaterede anlægssum med fradrag af henlæggelser, jf. § 5.

§ 3. Ved anlægssum forstås anskaffelsesprisen med tillæg af de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen. Heri kan endvidere indregnet byggerenter opgjort på idriftsættesestidspunktet.

Stk. 2. På værker med forenet produktion fordeles den totale anlægssum på de enkelte produkter efter rimelige driftsøkonomiske principper.

§ 4. Afskrivninger af de i §§ 1 og 2 nævnte værdier foretages med indtil 20 procent om året.

Stk. 2. For anlæg idriftsat inden afslutningen af det regnskabsår, der omfatter den 31. marts 1982, foretages afskrivninger over en periode på højst 15 år fra det nævnte regnskabsår.

Stk. 3. For anlæg idriftsat efter afslutningen af det regnskabsår, der omfatter den 31. marts 1982 foretages afskrivninger særskilt for det enkelte års samlede anlægssum. Det enkelte års anlægssum skal være afskrevet over en periode på højst 30 år fra idriftsættelsestidspunktet.

Kapitaldannelse

§ 7. I tilfælde, hvor anvendelsen af reglerne i §§ 1-5 medfører en urimelig kapitaldannelse, kan Energitilsynet bestemme, at bogførte fondsmidler, herunder midler overført til ejerne - dog bortset fra pensionsfond og rimelige driftskapitalmidler - anvendes til nedsættelse af priserne på varmt vand, damp eller gas i forsyningsområderne.

Undtagelse og ikrafttræden

§ 8. I tilfælde, hvor bestemmelserne i §§ 1-5 medfører væsentlige ulemper for virksomheder eller forbrugere eller urimelig ulighed mellem virksomhederne, kan Energitilsynet undtage fra bestemmelserne.

Ændringen af afskrivningsbekendtgørelsen i 2007 medførte ikke indholdsmæssige ændringer i reglerne om afskrivninger.

Afskrivningsgrundlaget er den konstaterede anlægssum med fradrag af henlæggelser. Ved anlægssum forstås anskaffelsesprisen med tillæg af de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen. Heri kan endvidere indregnes byggerenter opgjort på idriftsættelsestidspunktet. Afskrivninger på nye anlæg kan påbegyndes fra og med anlæggets idriftsættelsesår.

Der findes ikke regler om, at andre elementer kan indgå i afskrivningsgrundlaget eller om, at afskrivningsgrundlaget kan ændres, f.eks. på baggrund af en opgørelse af anlæggenes værdi på et givet tidspunkt.

Efter varmforsyningsloven er afskrivningsgrundlaget således udtryk for den del af aktiverne anlægssum, som endnu ikke er indregnet i priserne. Eller udtrykt på en anden måde er afskrivningsgrundlaget udtryk for den del af aktiverne anlægssum, som forbrugerne endnu ikke har betalt for.

En opskrivning af afskrivningsgrundlaget efter varmforsyningsloven uden idriftsættelse af nye anlæg med efterfølgende indregning i priserne på grundlag af det opskrevne afskrivningsgrundlag ville indebære, at forbrugerne kom til at betale for aktiverne mere end én gang.

I tilfælde, hvor anvendelsen af bl.a. afskrivningsreglerne medfører en urimelig kapitaldannelse, kan Energitilsynet bestemme, at bogførte fondsmidler, herunder midler overført til ejerne - dog bortset fra pensionsfond og rimelige driftskapitalmidler - anvendes til nedsættelse af priserne på varmt vand, damp eller gas i forsyningsområderne.

Energitilsynet kan undtage fra bestemmelserne om afskrivninger, hvis de medfører væsentlige ulemper for virksomheder eller forbrugere eller urimelig ulighed mellem virksomhederne, jf. § 8 i afskrivningsbekendtgørelsen.

Affaldsvarme og prisloft efter vfl. § 20, stk. 4

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om prisloft for opvarmet vand fra affaldsforbrændingsanlæg fremgår af varmforsyningslovens § 20, stk. 4. Bestemmelsen lyder:

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. I reglerne lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og på at sikre, at varmemeforbrugere alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne til behandling af affald og produktion af varme på affaldsforbrændingsanlæg.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 451 af 2000. Bestemmelsen lød:

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne til behandling af affald og produktion af varme på affaldsforbrændingsanlæg.

I 2006 blev prisloftbekendtgørelsen¹ udstedt med hjemmel i varmforsyningslovens § 20, stk. 4 og § 26. Bekendtgørelsen fastsætter regler for prislofter og maksimalpriser for levering af damp og varmt vand fra et affaldsforbrændingsanlæg til et varmeproduktions- eller distributionsanlæg, jf. § 1, stk. 1. Affaldsforbrændingsanlægget kan for levering af opvarmet vand eller damp maksimalt kræve den laveste af prisen fastsat i medfør af varmforsyningslovens § 20, eller prisloftet i medfør af bekendtgørelsens § 5.

Da Næstved Varmeværk har valgt at frafalde klagepunkterne om bl.a. omkostningsfordelingen mellem varme og affald samt prisloftet, vil lov-bemærkninger og bekendtgørelsens regler ikke blive citeret nærmere.

Affaldsforbrændingsanlægget i elforsyningsloven

For så vidt angår affaldsforbrændingsanlægget i elforsyningsloven skal sekretariatet i denne sammenhæng nøjes med at henvise til elforsyningslovens § 75, stk. 3, og § 12 a samt lov-bemærkningerne hertil.

Overdragelse af varmforsyningsvirksomheder efter vfl. § 20, stk. 7

Varmeforsyningslovens § 20, stk. 7, nedlægger et forbud mod prisstigninger som følge af vederlag ved salg. Omkostninger, som skyldes, at virksomheden skifter ejer, kan således ikke hverken direkte eller indirekte overvæltes på forbrugerne.

---

¹ Bekendtgørelse nr. 234 af 23. marts 2006 om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme fra affaldsforbrændingsanlæg, som ændret ved bekendtgørelse nr. 713 af 2. juli 2009

I sager om virksomhedsoverdragelse er det Energitilsynets rolle at påse, at vederlaget for virksomheden ikke påfører forbrugerne højere priser, end de kunne være blevet, hvis overdragelsen ikke havde fundet sted.

Bestemmelsen i stk. 7, blev indsat ved en lovændring i 2003². Af bemærkningerne, herunder betænkningen til loven, fremgår, at formålet med ændringsforslaget var at præcisere, at forbrugernes varmepriser ikke må stige alene som følge af overdragelse af virksomheder, der driver kollektiv varmforsyning eller af virksomheder, der leverer varme til den kollektive varmforsyning. Det vederlag, som betales ved hel eller delvis overdragelse af et anlæg, må således ikke føre til, at varmepriserne bliver højere, end de kunne være blevet, hvis overdragelsen ikke havde fundet sted.

Den del af en købesum, som måtte overstige indskudskapitalen i den overtagne virksomhed, kan derfor ikke finansieres over varmepriserne.

Ved overdragelse af dele af et anlæg vil den del af en købesum, som overstiger den nedskrevne værdi af de overtagne aktiver, ligeledes ikke kunne finansieres over varmepriserne.

Hvis køberen er et kollektivt varmforsyningsanlæg, er det både priserne for ydelser fra det overtagne anlæg og for ydelser fra det købende anlæg, som ikke må stige som følge af det vederlag, der betales ved overdragelsen.

Det vil derfor ikke være foreneligt med bestemmelsen, at en overdragelse af et kollektivt varmforsyningsanlæg fører til, at afskrivningsgrundlaget som følge af overdragelsen forøges, selv om anlægget måtte være overdraget til en højere pris end den varmeprismæssigt nedskrevne værdi. Dette følger af afskrivningsbekendtgørelsen, hvorefter der alene kan afskrives på et anlægs værdi på det oprindelige idriftsættelsestidspunkt³.

Med ændringsforslaget præciseres således, at en køber ikke vil kunne afskrive på grundlag af vederlaget for anlægget, men må fortsætte afskrivningerne på den nedskrevne værdi af anlægget på købstidspunktet. Dermed slås også fast, at overdragelse af et kollektivt varmforsyningsanlæg ikke kan føre til, at forbrugerne kommer til at betale anlægget flere gange over varmepriserne.

Begrebet »vederlag« inkluderer også eventuelle handelsomkostninger, finansieringsomkostninger, gebyrer etc., der uanset betalingstidspunktet skal erlægges i forbindelse med en overdragelse af en kollektiv varmforsyningsvirksomhed.

---

² Bestemmelsen blev indsat ved § 3 til lov nr. 452 af 10. juni 2003 om ændring af lov om elforsyning, lov om tilskud til elproduktion, lov om varmforsyning og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. [Oprindelig § 20, stk. 2, 2 pkt.]

³ Jf. bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991 om driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital ifølge lov om varmforsyning, som ændret ved bekendtgørelse nr. 596 af 8. juni 2007.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en køber indregner øgede udgifter ved erhvervelse af et anlæg, hvis den købende virksomhed ved udnyttelse af synergieffekter vil kunne opnå lavere samlede priser til varmemeforbrugerne i såvel den overdragne som den købende virksomhed.

Derudover forhindrer bestemmelsen ikke, at en ny ejer træffer sædvanlige driftsmæssige dispositioner med virkning for varmepriserne. En køber kan således i varmepriserne – med den virkning, at priserne vil kunne stige – indregne omkostninger, som sælgeren kunne have indregnet efter bestemmelserne i varmemeforsyningsloven.

Det er Energitilsynet, der påser, om en omkostning er nødvendig.

I sager om virksomhedsoverdragelse er det således også Energitilsynets rolle at sikre, at en overdragelse af et anlæg ikke fører til, at afskrivningsgrundlaget som følge af overdragelsen forøges, selvom anlægget måtte være overdraget til en højere pris end den varmemæssigt nedskrevne værdi.

Praksis

Parterne har under sagens behandling henvist til nedenstående afgørelser:

Mellemdponering

Gas - og Varmepreisudvalgets afgørelse af 27. september 1999 vedrørende Skagen Forbrænding

Klagen angik omkostningsfordelingen mellem affaldsbortskaffelse og varme- produktion i det kommunalt ejede Skagen Forbrænding. For det første om en række omkostningsposter som hævdede af Skagen Varmeværk alene vedrørte affaldsbortskaffelsen og ikke varme- produktionen, og affaldsforbrændingens påstande om at diverse omkostninger alene vedrørte varme- produktion, og for det andet den anvendte fordelingsnøgle for fællesomkostningerne ved den forenede produktion.

Udvalget fandt, at de af Skagen Forbrænding anvendte fordelinger af fællesomkostninger mellem affaldsbortskaffelse og varme- produktion ikke var urimelige i henhold til varmemeforsyningslovens § 21, stk. 5.

Udvalget bemærkede, at som udgangspunkt er det et anlæg, der er beregnet til fælles- produktion af affaldsforbrænding og varme- produktion. Dette medfører, at kun hvis det entydigt kan defineres, vil omkostningsposter kunne betegnes som sær- omkostninger. Omkostninger er som udgangspunkt derfor fællesomkostninger.

Konkurrenceankenævnets afgørelse af 10. februar 1995 vedr. Sønderborg Sagen, j.nr. 94-17.165, angik I/S Alssund Affald ctr. Gas- og Varmepreis- udvalget.

I/S Alssund Affald havde påklaget en afgørelse truffet af Gas- og Varmepreisudvalget den 17. februar 1994, hvor udvalget bl.a. fandt det i strid med varmemeforsyningslovens § 21, stk. 5, at omkostningerne ved slutdepo-

nering af affald uden forbrænding indgik i den omkostningsbestemte varmepris.

Udvalget havde anført, at udgifterne til bortskaffelse af affald, der bliver indsamlet og straks bliver slutdeponeret på en kontrolleret losseplads helt uden om affaldsforbrændingsanlægget, er en særømkostning for affalds-siden. Affaldsvarmen er produceret i en forenet produktion med bortskaffelse af affald ved forbrænding. Produktionen sker samtidig. Nogle af omkostningerne herved kan entydigt placeres enten på det ene produkt (varme) eller på det andet produkt (affaldsbortskaffelse). Disse omkostninger er dermed sær-ømkostninger for det ene eller det andet produkt og skal følgelig betales af enten varmforsyningen eller gennem den betaling, der opkræves for at modtage affaldet. Langt den overvejende del af omkostningerne er dog fællesømkostninger.

Ankenævnet bemærkede, at det efter de oplysninger, der var forelagt ankenævnet, måtte lægges til grund, at der i forbindelse med etableringen af samarbejdet om affaldsforbrændingen var indgået en aftale mellem de involverede parter om pligt til levering af affald til klageren og om dennes pligt til dels at aftage affaldet, dels at levere varme til Sønderborg Fjernvarme A.m.b.a.

Ankenævnet bemærkede herefter, at i sommerperioden, når fjernvarmeselskabets varmeaftag var nedsat, havde forbrændingsanlægget ikke rentabelt kunnet opfylde sine aftageforpligtelser, og det havde derfor været nødvendigt enten at slutdeponere husholdningsaffald, som sket eller, som det var anført af klageren, at udvide forbrændingsanlæggets kølekapacitet. På denne baggrund fandt ankenævnet, at de gensidigt forpligtende aftaler om leverings- og aftagepligt indebar, at de omtvistede omkostninger ved slutdeponering måtte anses som en del af klagerens driftsomkostninger, og at det derfor i henseende til varmforsyningslovens § 21, stk. 5, havde været berettiget, at klageren havde indregnet disse omkostninger i varmeprisen.

Energitilsynets afgørelse af 13. december 1999 vedr. I/S Fællesforbrænding
Klagen fra Hobro Varmeværk A.m.b.a. angik principielt fastlæggelsen af den omkostningsbestemte affaldsvarmepris for 1998 fra I/S fællesforbrænding, konkret indregning af en række omkostningsposter i den omkostningsbestemte varmepris.

Hobro Varmeværk gjorde bl.a. gældende, at da varmeværket kun kunne aftage og distribuere gennemsnitligt 2/3 af den varmemængde, der blev produceret på forbrændingsanlægget, måtte fællesømkostningerne reduceres i overensstemmelse hermed, da forbrænding af den sidste tredjedel alene tjente affaldstekniske formål.

I/S Fællesforbrænding anførte hertil, at da Hobro Varmeværk i de koldeste perioder tændte egne oliekedler, udnyttedes forbrændingsanlæggets varmeproduktion dermed fuldt ud i disse perioder. At der måtte bortkøles varme om sommeren måtte betragtes som et element i den forenede produktion og dermed være en del af fællesømkostningerne. Hvad angik deponeringen af

brændbart affald havde forbrændingsanlægget oplyst, at beløbet dækkede omkostningerne ved midlertidig deponering af brændbart affald, således at der kunne ske en sæsonforskydning. Forbrændingsanlægget fandt på den baggrund, at omkostningerne var fællesomkostninger.

Udvalget bemærkede, at det er helt normalt, at affaldsforbrændingsanlæg må bortkøle varme om sommeren, og igen drejer det sig om forenet produktion, hvorfor hovedparten af omkostningerne er fællesomkostninger. Bortkølingen kunne således betragtes som et element i den forenede produktion.

Udvalget fandt herefter bl.a., at det forhold, at varmegæret kun aftog 2/3 af den producerede varmemængde ikke i sig selv kunne føre til, at varmegæret skulle betale en reduceret andel af fællesomkostningerne.

Energiklagenævnets afgørelse vedrørende værket i Måde

Energiklagenævnet behandlede på mødet den 15. april 2004 en klagesag om afregningspriser for affaldsvarme fra værket i Måde ved Esbjerg, Energi-tilsynet havde her afgjort en uoverensstemmelse mellem EKF og Leverandørforeningen af 1990, Herning (herefter L90), om afregningspris for leveret varme fra et nyopført affaldsfyret kraftvarmewærk i Måde ved Esbjerg, hvor L90 er bygherre og driftsansvarlig. Klagenævnet bemærkede bl.a.:

Da det derved *som udgangspunkt* ikke er muligt at fordele en lang række af omkostningerne til et af forretningsområderne (affaldsbortskaffelse, varme og el), kan der heller ikke opstilles objektive fordelingsnøgler for allokeringen af fællesomkostninger til de enkelte forretningsområder. Det er konsekvensen heraf, at man overordnet bør betragte stort set alle omkostninger, som er relateret til affaldsforbrænding og varmeproduktionsbehandling som fællesomkostninger, hvorfra man skal fratække indtægterne ved salg af elektricitet.

Angående spørgsmålet, om det er urimeligt, at omkostninger til *balning* (sæsonudligning) betragtes som fællesomkostninger, bemærker nævnet, at affald er værkets brændsel. Det indebærer, at omkostningerne ved at fremskaffe denne form for brændsel må anses for en nødvendig omkostning for værkets funktion, når værket er opført og i drift. Da affaldsforbrændingsanlæg er beregnet til at fremstille to primære typer produkter (bortskaffelse af affald og varmeproduktion, idet el i denne konkrete forbindelse er et sideprodukt), er værkets nødvendige omkostninger som udgangspunkt fællesomkostninger, der skal deles mellem de to produktsider. Energiklagenævnet stadfæster derfor tilsynets afgørelse om, at de omhandlede omkostninger ikke kan anses for særkomkostninger for affaldssiden, men må anses for fællesomkostninger, der kan indregnes som nødvendige omkostninger i medfør af varmeforsyningslovens § 20, stk. 1.

Afskrivninger

Energiklagenævnets afgørelse vedrørende afskrivninger på elmæssige henlæggelser

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ har henvist til Energiklagenævnets afgørelse af 6. juni 2011 vedrørende afskrivninger.

Energiklagenævnet ophævede i afgørelsen Energitilsynets pålæg til E.ON Produktion Danmark A/S (klager) om i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at nedskrive den prismæssige anlæggessaldo på samme måde, som varmforsyningsloven foreskriver, at henlæggelser skal, så indregnede henlæggelser i varmepriserne fragår anlægssaldoen på anlæggets idriftsættelsestidspunkt.

Sagen vedrørte elmæssige henlæggelser, som NESA før Kapitalsagens løsning havde anvendt til finansiering af de kraftvarmeanlæg, som klager overtog efter løsning af Kapitalsagen. Efter klagers overtagelse af anlæggene fortsatte klager med over afskrivninger på anlæggene at skabe likviditet til at tilbageføre elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne. Energiklagenævnet anførte i begrundelsen for sin afgørelse:

”Ved afgørelsen af 25. august 2010 pålagde Energitilsynet klager i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at nedskrive den prismæssige anlægssaldo med den elmæssige henlæggelser. Energitilsynets afgørelse synes at bygge på den opfattelse, at der i henhold til varmforsyningslovens § 20 og afskrivningsbekendtgørelsen alene kan foretages afskrivninger, hvis disse afskrivninger tilbageføres til forbrugerne eller anvendes på at afbetale gæld.

.....

Hverken varmforsyningslovens § 20 eller andre bestemmelser i loven eller afskrivningsbekendtgørelsen ses at indeholde et krav om, at elmæssige henlæggelser anvendt til finansiering af et kraftvarmeanlæg skal fradrages i afskrivningsanlægget. Udgangspunktet må da også være, at sådanne henlæggelser tilbageføres til elsidens og behandles efter de regler, der gælder for henlæggelser i elpriserne. ....

Det er således ikke nogen forudsætning for afskrivninger, at disse enten tilbageføres til forbrugerne eller anvendes til at betale af på gæld.

.....

Energiklagenævnet finder på den baggrund, at indregningen af elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne i form af afskrivninger på anlæggene er en nødvendig udgift omfattet af varmforsyningslovens § 20. Denne fortolkning er i overensstemmelse med Energiklagenævnets praksis. Der henvises i den forbindelse til nævnets afgørelse af 16. juni 2006. Ved denne afgørelse fandt Energiklagenævnet, at Energi E2 A/S ved beregningen af den omkostningsbestemte pris kunne indregne finansieringsudgifter til elsidens henlæggelser til varmesidens andel af anlægsomkostningerne. Energiklagenævnet finder i den forbindelse, at det ikke har nogen betydning for afgørelsen af indeværende sag, om der er tale om anlæg, der er opført som led i kraftvarmeforsøgsordningen.

.....

Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at varmforsyningsloven som udgangspunkt er en maksimalprislov. Dette indebærer efter loven, at det altid er den laveste af substitutionsprisen eller den aftalte pris eller den omkostningsbestemte pris, der kan indregnes i varmepriserne. Indregningen af de

elmæssige henlæggelser i fjernvarmeprisen som afskrivninger kan derfor alene opkræves vis den omkostningsbestemte pris, såfremt dette er den laveste pris.

Indregning af underdækning

Energiklagenævnets afgørelse af 24. marts 2011 om pålæg om tilbagekaldelse af faktura

Energitilsynet havde ved en afgørelse af 27. april 2010 pålagt E.ON Produktion i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at tilbagekalde en faktura, som E.ON Produktion havde sendt til E.ON Varme Danmark ApS (herefter E.ON Varme). Energitilsynet fandt ved afgørelsen, at det/den underskud/underdækning, som E.ON Produktion fakturerede til E.ON Varme for varmeleverancer fra Frederikssund Kraftvarme i perioden 2004-2005, ikke kan indregnes i varmepriserne i henhold til varmforsyningslovens § 20, stk. 1, da der er tale om et aftalebetinget underskud.

Energiklagenævnet bemærkede bl.a.:

Ordlyden af varmforsyningslovens § 20, stk. 1, hvorefter nødvendige udgifter kan indregnes i varmeprisen, samt hvile-i-sig-selv-princippet, fører efter Energiklagenævnets opfattelse til, at en eventuel aftale mellem et varmeproduktionsselskab og et varmedistributionsselskab om en nærmere bestemt pris som udgangspunkt er uden betydning ved vurderingen af, om varmeproduktionsselskabet i henhold til varmforsyningsloven kan indregne en udgift i prisen for varmeleverancer overfor varmedistributionsselskabet.

Energiklagenævnet er således ikke enig i Energitilsynets vurdering af, at en indgået aftale mellem et varmeproduktionsselskab og et varmedistributionsselskab om prisen for varmeleverancen kan afskære varmeproduktionsselskabet fra – i henhold til varmforsyningsloven – at indregne de i varmforsyningslovens § 20, stk. 1, nævnte udgifter.

[...]

Energitilsynet skal i den pågældende sag alene tage stilling til, hvorvidt E.ON Produktions udgifter til varmeleverancer til E.ON Varme i perioden 2004-2005 udgør nødvendige udgifter i henhold til varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Det afgørende for vurderingen af, om en udgift kan indregnes i varmeprisen er, om denne er afholdt af selskabet, samt hvorvidt udgiften i sig selv må anses for nødvendig.

[...]

Energiklagenævnet bemærker afslutningsvis, at nævnet ikke ved denne afgørelse har taget stilling til, hvorvidt det må anses for urimeligt i henhold til varmforsyningslovens § 21, stk. 4, såfremt E.ON Varme måtte vælge at indregne de yderligere udgifter til varmeleverancer fra E.ON Produktion i priserne overfor forbrugerne, herunder betydningen af, at udgifterne hidrører fra varmeleverancer tilbage i 2004-2005.

Energitilsynets afgørelse af 27. april 2010 blev herefter ophævet, og sagen hjemvist til Energitilsynet til fornyet behandling.

Energiklagenævnets afgørelser af 5. september 2011 om prisaftaler i forsyningsområdet Egebjergskolen, J.nr. 1021-11-12-20, og forsyningsområderne Slangerup, Lyngby Stadion, Egebjergskolen og Kelleris, J.nr. 1021-11-3-52

Sekretariatet for Energitilsynet havde i en afgørelse af 24. februar 2010 (sagen 1021-11-12-20) bl.a. truffet afgørelse om:

Det er Energitilsynets sekretariats vurdering efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, jf. § 21, stk. 4, at varmemforsynings-loven ikke er til hinder for, at E.ON Produktion Danmark A/S indgår privatretlige aftaler med fjernvarmebrugere om prisen for den leverede fjernvarme, så længe den aftalte pris ligger under den omkostningsbestemte pris.

Giver den aftalte pris ikke dækning for de nødvendige omkostninger opgjort efter varmemforsyningsloven, er der efter Energitilsynets sekretariats vurdering ikke tale om underdækning i varmemforsyningslovens forstand, men om et underskud, der er fjernvarme-priserne uvedkommende, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2.

Sekretariatet anmodede under sagernes behandling ved klagenævnet om at få sagerne hjemvist til fornyet behandling under henvisning til, at klagenævnet i ovennævnte sag 1021-10-36 havde taget stilling til den omhandlede problemstilling.

Energiklagenævnet udtalte bl.a. i sagen:

Kollektive varmemforsyningsanlægs prisfastsættelse er reguleret i varmemforsyningslovens prisbestemmelser, herunder varmemforsyningslovens § 20, stk. 1. Bestemmelsen foreskriver, hvilke omkostninger et kollektivt varmemforsynings-anlæg kan indregne i varmeprisen. Det fremgår heraf, at der i varmeprisen kan indregnes nødvendige udgifter til bl.a. energi, lønninger og andre driftsomkostninger. Kollektive varmemforsyningsanlæg kan endvidere fastsætte forskellige priser til enkelte forbrugere, grupper af forbrugere og geografiske områder, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 5, samt fastsætte varmeprisen ved aftale. Kollektive varmemforsyningsanlæg kan ikke vilkårligt yde enkelte forbrugere, grupper af forbrugere og geografiske områder økonomiske fordele.

Kollektive varmemforsyningsanlægs udgifter og indtægter skal over en årrække balancere (hvile i sig selv-princippet). Da varmeprisen – på baggrund af varmemforsyningslovens anmeldelsesregler – er fastsat på baggrund af budgetterede priser, vil der som følge heraf normalt kunne opstå henholdsvis over-dækning eller underdækning, når udgifterne og indtægter for et reguleringsår gøres op. En eventuel overdækning eller underdækning reguleres efter praksis herefter som udgangspunkt i det kommende års priser.

Det er således en grundlæggende forudsætning, at kollektive varmemforsyningsanlæg kan indregne nødvendige omkostninger i priserne, og at anlæggene skal hvile i sig selv, det vil sige, at der over en årrække hverken må være over- eller underdækning. Energiklagenævnet finder, at indgåelse af en aftale om varmeprisen som udgangspunkt ikke indskrænker varmemforsyningsanlæggenes ret til indregning af underdækning. På denne baggrund er det Energiklagenævnets opfattelse, at der i relation til spørgsmålet om indregning af eventuel underdækning ikke er forskel på, om underdækningen er opstået som følge af en aftalt pris eller en af det kollektive varmemforsyningsanlæg fastsat pris (tarif). Dette medfører, at såfremt der er indgået en aftale om prisen, hvor den aftalte pris er lavere end den omkostningsbestemte pris, vil dette ikke i sig selv afskære det kollektive varmemforsyningsanlæg fra at indregne en eventuel underdækning som følge heraf. Klager har anført, at Energitilsynet ikke har kompetence til at fortolke civilretlige aftaler. Energiklagenævnet

bemærker hertil, at Energitilsynets kompetence omkring dette spørgsmål er reguleret i elforsyningslovens § 78, stk. 1.

Tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser for levering af varme må imidlertid ikke være urimelige eller i strid med varmforsyningslovens §§ 20, 20 a og 20 b eller regler udstedt i medfør af loven. Såfremt dette er tilfældet, kan Energitilsynet give pålæg om ændring af tariffer m.v., jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel underdækning, som hidrører fra en aftalt pris, kan indregnes, beror efter Energiklagenævnets opfattelse på en konkret vurdering af, om underdækningen kan anses for en nødvendig omkostning i medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Underdækning, som f.eks. skyldes usagligt eller vilkårligt fastsatte priser, kan som udgangspunkt og efter en formålsfortolkning ikke anses for en nødvendig omkostning. I denne vurdering kan bl.a. indgå, hvorvidt aftalen afviger fra tilsvarende aftaler om varmeleverancer, og i givet fald i hvilket omfang den afviger herfra. I den forbindelse vil det have betydning, om prisfastsættelsen er usædvanlig lav, og/eller om der i øvrigt måtte være forhold, som viser, at der bevidst er kalkuleret med underdækning, f.eks. af konkurrencemæssige årsager. Det kan i den forbindelse tages i betragtning, om der er tale om uafhængige aftaleparter med et naturligt interessemæssigt modsætningsforhold, eller om der er tale om koncernforbundne selskaber, der ikke nødvendigvis har et sådant naturligt modsætningsforhold.

Indregning af en underdækning i varmeprisen må nok antages at skulle ske i forholdsvis nær tidsmæssig tilknytning til det regnskabsår, den er opstået i. Det kan ikke udelukkes, at der er grænser for, hvor længe efter en underdæknings opståen, at den fortsat kan anses for at afspejle en nødvendig omkostning. Det må efter Energiklagenævnets opfattelse kræve gode grunde at anse en underdækning, som ikke er indregnet i det første eller i hvert fald det næstfølgende regnskabsår efter opgørelsen, for fortsat at afspejle en nødvendig omkostning.

Energiklagenævnet er på denne baggrund ikke enig i Energitilsynets vurdering af, at en underdækning, som hidrører fra en aftalt pris, der er lavere end den omkostningsbestemte pris, generelt afskærer et kollektivt varmforsyningsanlæg fra at indregne underdækningen. Adgangen hertil beror som anført efter Energiklagenævnets opfattelse på en konkret vurdering i forhold til varmforsyningslovens § 20, stk. 1.

Energitilsynet ses ikke at have foretaget en konkret vurdering af, om E.ON Produktion i nærværende sag i henhold til varmforsyningslovens § 20, stk. 1, kan indregne den underdækning, som hidrører fra den aftalte prisfastsættelse.

Energiklagenævnet finder det rettest, at Energitilsynet som førsteinstans tager stilling hertil på baggrund af de ovenfor nævnte retningslinjer og andre relevante forhold. Nævnet hjemviser derfor sagen til fornyet behandling med henblik på, at Energitilsynet foretager denne vurdering.

Energitilsynets afgørelse af 24. februar 2011 blev herefter ophævet, og sagen hjemvist til Energitilsynet til fornyet behandling.

Energiklagenævnets afgørelse af 6. juni 2011 der ophævede Energitilsynets afgørelse af 25. august 2010 om E:ON Produktion A/S tilbageførsel af elmæssige henlæggelse i fjernvarmepriserne over afskrivninger på anlæg

Energiklagenævnet udtalte i sin afgørelse:

Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at varmforsyningsloven som udgangspunkt er en maksimalprislov. Dette indebærer efter loven, at det altid er den laveste af substitutionsprisen eller den aftalte pris, der kan indregnes i varme-

priserne. Indregningen af de elmæssige henlæggelser i fjernvarmeprisen som afskrivninger kan alene opkræves via den omkostningsbestemte pris, såfremt dette er den laveste pris.

Energitilsynets sekretariats udtalelse af 30. juni vedr. Helsingør

Energitilsynets sekretariat tilkendegav:

På det foreliggende grundlag, navnlig henset til, at det er oplyst, at de faktiske indtægter fra varmesalget ikke ville have kunnet dække en kortere afskrivningsperiode, har Energitilsynet sekretariat ikke indvendinger mod opgørelsen af den nedskrevne anlægssum fsv. angår investeringerne på varmesiden.

Sekretariatets vurdering af de rejste spørgsmål

Parternes påstande i relation til de rejste spørgsmål vil ikke blive gengivet i det følgende. Der henvises til ovenstående afsnit ”Anbringender fra Næstved Varmeværk” og ”Anbringender fra I/S Fasan”.

Ad 1) Omkostninger til mellemdeponering af affald

Omkostninger til mellemdeponering/sæsonudjævning betragtes som udgangspunkt som fællesomkostninger, med mindre det kan påvises, at det er en særømkostning for varmesiden.

Begrundelsen herfor er, at mellemdeponering som udgangspunkt må betragtes som en fordel for såvel affaldssiden som varmesiden. Udgiften til affaldsdeponering beløb sig i 2007 til 3.494.072 kr. og fordeltes med 60 % til Næstved Varmeværk og 40 % til AffaldPlus⁺. Udgiften blev således indregnet som en særømkostning til varmesiden.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ præsenterer i bilag C beregninger af de merømkostninger, som fremkommer, såfremt der ikke mellemdeponeres affald. Hvis der ikke mellemdeponeres, vil det være nødvendigt at afbrænde mere naturgas i vinterperioden for at dække behovet for varme. Merømkostningerne forbundet med øget anvendelse af naturgas opgøres til 8.563.948 kr. I beregningerne i bilag C betragtes merømkostningerne til gas som en særømkostning for varmesiden, som skal dækkes med 100 % af varmesiden. Under de givne forudsætninger og en fastholdelse af 60/40 fordelingsnøglen opnår varmesiden en nettobesparelse ved mellemdeponering på $8.563.948 - 3.494.072 = 5.069.876$ kr.

Det er imidlertid sekretariatet for Energitilsynets opfattelse at en situation, hvor der ikke mellemdeponeres ændrer ved forudsætningerne for 60/40 fordelingsnøglen.

I bilag C oplyses at mellemdeponeringen omfatter 22.126 tons affald. Når de 22.126 tons affald ikke mellemdeponeres vil en større andel af den samlede mængde affald på 113.197 tons blive forbrændt udelukkende med henblik på affaldsbortskaffelse. Dermed står affaldssiden for en større andel af anlæggets brug, end det er forudsat i den nuværende 60/40 fordeling. Som en konsekvens af den ændrede brugsfordeling vil fordelingsnøglen skulle ændres til fordel for varmesiden. Selv ved mindre ændringer i fordelingsnøglen vil merømkostningerne for affaldssiden overstige affalds-

sidens andel af omkostningerne til mellemdeponering på $3.494.072 \cdot 0,40 = 1.397.629$ kr.

Det er på baggrund ovenstående overvejelser sekretariatet for Energitilsynets opfattelse, at mellemdeponeringen er til fordel for både affaldssiden og varmesiden. Mellemdeponeringen er en integreret del af såvel de forudsætninger, som den nuværende omkostningsfordeling hviler på samt hele formålet med anlæggets etablering og drift som et to-produktionsanlæg for nyttiggørelse af varmen fra affaldsforbrændingen.

Derfor må omkostninger til mellemdeponering af affald i denne sag betragtes som en fællesomkostning og fordeles efter den gældende fordelingsnøgle.

Sekretariatet finder, at I/S Fasan/AffaldPlus+ til Næstved Varmeværk skal tilbageføre den overdækning som er oparbejdet i årene 2007-2011 som følge af, at I/S Fasan/AffaldPlus+ har betragtet mellemdeponering som en særømkostning.

Energitilsynet finder, at der ved beregningen af størrelsen af overdækningen skal tages udgangspunkt i den 1. juni 2007, som er begyndelsen af Næstved Varmeværks regnskabsår, da det er Næstved Varmeværk, der har betalt for høje priser som følge af, at mellemdeponering blev anset for en særømkostning.

Energitilsynet finder, at det i den foreliggende sag må anses for formålstjenligt, at Næstved Varmeværk og I/S Fasan/AffaldPlus+ indsender forslag til Sekretariatet for Energitilsynet om en afviklingsperiode for den oparbejdede overdækning.

Ad 2) Afskrivninger

Efter varmforsyningsloven er afskrivningsgrundlaget som nævnt et udtryk for den del af aktivernes anlægssum, som endnu ikke er indregnet i priserne efter reglerne i afskrivningsbekendtgørelsen. Eller udtrykt på en anden måde er afskrivningsgrundlaget den del af aktivernes anlægssum opgjort efter afskrivningsbekendtgørelsen, som forbrugerne endnu ikke har betalt for.

Af betænkningen over lovforslag til bestemmelsen i § 20, stk. 7, fremgår bl.a., at bestemmelsen ikke forhindrer, at en ny ejer træffer sædvanlige driftsmæssige dispositioner med virkning for varmepriserne. En køber kan således i varmepriserne - med den virkning, at priserne vil kunne stige - indregne omkostninger, som sælgeren kunne have indregnet efter bestemmelserne i varmforsyningsloven, eksempelvis ved at forkorte afskrivningsperioden.

Da afskrivningsbekendtgørelsen fastsætter afskrivningsgrundlaget er det sekretariatets vurdering, at det i udgangspunktet ikke er i strid med varmforsyningsloven at afskrive på det oprindelige afskrivningsgrundlag ved afskrivninger opgjort efter afskrivningsbekendtgørelsen nedskrevne

anlægssum, selvom en ny ejer/køber måtte have erhvervet anlægget for et lavere beløb end dette afskrivningsgrundlag.

Spørgsmålet er, hvad de prismæssige virkninger er af den omstændighed, at der bliver afskrevet i priserne på et højere lovligt afskrivningsgrundlag, end der er økonomiske forpligtelser bag. Et lovligt afskrivningsgrundlag er det grundlag, der er opgjort efter afskrivningsbekendtgørelsens afskrivningsregler. Prismæssige afskrivninger på opskrevne værdier er ikke tilladt.

Det retlige udgangspunkt er, at Energitilsynet efter afskrivningsbekendtgørelsens § 7, kan gribe ind, hvis anvendelsen af blandt andet reglerne om afskrivninger medfører urimelig kapitaldannelse. Da det afgøres konkret, hvad der er urimeligt, kan sekretariatet kun behandle spørgsmålet generelt.

Generelt er der tale om, at kollektive varmforsyningsanlæg m.v. er omfattet af varmforsyningslovens prisbestemmelser. Det vil sige, at de skal drive deres fjernvarmevirksomhed under princippet om nødvendige omkostninger. Det indebærer, at indtægterne fra produktionen og leveringen af fjernvarmen skal svare til omkostningerne til produktionen og leveringen ved effektiv drift.

Princippet om nødvendige omkostninger indebærer, at de kollektive varmforsyningsanlæg m.v. ikke kan oparbejde kapital over fjernvarmepriserne ud over godkendt forrentning af indskudskapital i varmforsyningslovens § 20, stk. 2, eller for visse anlæg overskud efter de særlige regler i lovens § 20 b. Der ses bort fra den midlertidige kapitalopbygning, som anvendelsen af afskrivningsbekendtgørelsens afskrivnings- og henlæggelsesregler kan indebære.

Når der bliver afskrevet i fjernvarmepriserne på et højere grundlag end der er økonomiske forpligtelser bag, vil der i værket blive oparbejdet likvid kapital, selv om priseftersvisningerne af de budgetterede priser over perioden giver et 0 resultat.

Da der på grund af varmforsyningslovens princip om nødvendige omkostninger ikke kan være tale om ejerens kapital, kan denne likvide kapital alene anses for at være en konsekvens af anvendelsen af varmforsyningslovens prisbestemmelser. Effekten er, at kapitalen senest ved værkets lukning skal komme fjernvarmeforbrugerne til gode, eller i mellemtiden komme forbrugerne til gode gennem eksempelvis lovlige investeringer.

Til eksempel kan nævnes, at mange af barmarksværkerne, der modtog støtte fra statens og naturgasselskaberne barmarkspulje, med det samme prismæssigt valgte at nedskrive afskrivningsgrundlaget med beløbet, med lavere løbende priser til følge.

Det tilføjes, at sagen om E.ONs elmæssige henlæggelser drejede sig om en konsekvens af elreformen.

På den baggrund finder sekretariatet, at det som udgangspunkt ikke er urimeligt, at I/S Fasan indregner afskrivninger i varmepriserne, som Energi E2 som sælger lovligt ville kunne have indregnet, hvis anlægget ikke var blevet overdraget.

Den eventuelle kapital, der måtte blive oparbejdet som følge af, at det lovlige afskrivningsgrundlag måske er højere end de økonomiske forpligtelser bag, vil efter Energitilsynets konkrete afgørelse herom, næppe komme I/S Fasan til gode, men skal anvendes til lovlige formål efter varmforsyningsloven, jf. afskrivningsbekendtgørelsens § 7.

Ad 3) Turbineanlæg

Som oplyst under punkt 2) og jf. afsnittet om retsgrundlag er afskrivningsgrundlaget den konstaterede anlægssum med fradrag af henlæggelser. Ved anlægssum forstås anskaffelsesprisen med tillæg af de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen. Heri kan endvidere indregnes byggerenter opgjort på idriftsættelsestidspunktet. Afskrivninger på nye anlæg kan påbegyndes fra og med anlæggets idriftsættelsesår.

Ved fastsættelse af afskrivningsgrundlaget efter varmforsyningsloven af det turbineanlæg, der er nedtaget, skal tages udgangspunkt i den oprindelige anlægssum for anlægget. Herfra skal trækkes de afskrivninger på turbineanlægget, der har været indregnet i priserne.

I/S Fasan kan som ny ejer af turbineanlægget efter varmforsyningsloven afskrive i fjernvarmepriserne på det afskrivningsgrundlag som Energi E2 A/S havde nedskrevet anlægget til. Hvis denne værdi ikke kan opgøres vil spørgsmålet kunne forelægges for Energitilsynet i en særskilt sag.

Ad 5) Indregning af underdækning

Sekretariatet skal vedrørende indregning af underdækning som følge af aftalte priser henvide til Energiklagenævnets afgørelser af 24. marts og 5. september 2011 som gengivet under afsnittet ”*Praksis - Indregning af underdækning*”.

I sidstnævnte afgørelse udtalte Energiklagenævnet bl.a., at klagenævnet ikke var enig i Energitilsynets vurdering af, at en underdækning, som hidrører fra en aftalt pris, der er lavere end den omkostningsbestemte pris, generelt afskærer et kollektivt varmforsyningsanlæg fra at indregne underdækningen. Adgangen hertil beror efter Energiklagenævnets opfattelse på en konkret vurdering i forhold til varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Sagen blev herefter hjemvist med henblik på tilsynets konkrete vurdering af, om varmforsyningsvirksomheden kunne indregne den underdækning, der hidrørte fra den aftalte prisfastsættelse.

Der er endnu ikke truffet afgørelse i den hjemviste sag. Energitilsynet kan derfor ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en varmforsyning kan indregne underdækning som følge af aftale i priserne.

Ad 6) Virkningstidspunkt

Sekretariatet kan indledningsvis hertil oplyse, at Energitilsynet fører tilsyn med varmforsyningsvirksomhedernes varmepriser på baggrund af lovens prisbestemmelser.

Energitilsynet kan efter loven gribe ind, hvis varmforsyningsvirksomheders priser eller betingelser er urimelige eller i strid med lovens bestemmelser om omkostningsbestemte priser, jf. vfl. § 21, stk. 4.

Varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, giver tilsynet mulighed for at pålægge en varmforsyning, at priser eller leveringsbetingelser ændres for fremtiden.

Efter fast praksis kan dette f.eks. ske, hvis en tidligere opstået overdækning ikke løbende er blevet afviklet gennem nedsættelse af priserne i det næst følgende regnskabsår. Hvis det er tilfældet, kan Energitilsynet pålægge en varmforsyning at nedsætte de fremtidige priser, således at det tidligere for meget opkrævede modregnes i de fremtidige priser

Hvis Energitilsynet konstaterer tilsynet, at et forhold er urimeligt, skal tilsynet i medfør af § 21, stk. 4, forhandle med varmforsyningen med henblik på at få bragt det urimelige forhold til ophør. Er det ikke muligt at nå frem til en forhandlingsløsning, kan Energitilsynet, som oven for nævnt herefter udstede et pålæg.

Svaret på spørgsmålet er således, at Energitilsynet kan vurdere forhold tilbage i tid, men at tilkendegivelser og pålæg har fremadrettet virkning.

Parternes bemærkninger til udkast til afgørelse og sekretariatets vurdering af bemærkningerne

I det efterfølgende er parternes bemærkninger anført i kursiv, hvorefter sekretariatets bemærkninger hertil er anført med normal skrift.

Næstved Varmeværks bemærkninger til udkast til afgørelse

Tilføjelse til sekretariatets vurdering af de rejste spørgsmål punkt 1) Omkostninger til mellemdeponering af affald

Affaldssidens andel af omkostningerne til mellemdeponering (40 % af omkostningerne) som uberettiget er indregnet i varmepriserne, skal derfor tilbageføres til Næstved Varmeværk over de fremtidige varmepriser i det omfang omregningen har medført en varmeprismæssig overdækning. I/S Fasan/AffaldPlus⁺ skal derfor genberegne den omkostningsbestemte varmepris i årene 2007-2011 og tilbageføre en overdækning til Næstved Varmeværk over varmepriserne i 2012.

Sekretariatet er enig i, at det for meget opkrævede skal tilbageføres til Næstved Varmeværk. Med henblik på at sikre at varmeprisen ikke fluktuerer for meget anmoder sekretariatet parterne om at fremkomme med et forslag til tilbageføring.

Tilføjelse til Sekretariatets vurdering af de rejste spørgsmål under punkt 3) Turbineanlæg

Sekretariatet anmodes om at tage stilling til, om afskrivningsgrundlaget skal reduceres af andre grunde dvs, (i) om det er i overensstemmelse med afskrivningsbekendtgørelsen at indregne den gasfyrede brænder med 29.032.000 kr., når Energi E 2 i henhold til overdragelsesaftalen (bilag F side 4) med I/S Fasan/AffaldPlus⁺ skulle indkøbe, montere og idriftsætte gasbrændere for I/S Fasan/AffaldPlus⁺ imod betaling af 10 mio. kr.

Sekretariatet skal hertil bemærke, at da I/S Fasan som nu ejer af turbineanlægget i henhold til reglerne i varmforsyningsloven og afskrivningsbekendtgørelsen vil kunne afskrive på den værdi, som Energi E2 A/S ville kunne afskrive på, hvis Energi E2 A/S fortsat havde været ejer af anlægget. Den overdragelsessum som blev aftalt mellem Energi E2 A/S og I/S Fasan er derfor uden betydning for fastsættelsen af afskrivningsgrundlaget.

Såfremt der ikke mellem parterne kan opnås enighed om størrelsen af afskrivningsgrundlaget, vil spørgsmålet kunne forelægges Energitilsynet i en særskilt sag.

I/S Fasan vil som ny ejer af turbineanlægget i henhold reglerne i varmforsyningsloven og afskrivningsbekendtgørelsen kunne afskrive på den værdi, som Energi E2 A/S. ville have kunne afskrive på, hvis Energi E2 A/S fortsat havde været ejer af anlægget. Den overdragelsessum som blev aftalt mellem Energi E2 A/S og I/S Fasan er derfor uden betydning ved fastsættelsen af afskrivningsgrundlaget.

Såfremt der ikke mellem parterne kan opnås enighed om størrelsen af afskrivningsgrundlaget, vil spørgsmålet kunne forelægges Energitilsynet til afgørelse en særskilt sag.

Tilføjelse til punkt 6 i afgørelsen i det fremsendte udkast:

På samme måde har den uberettigede indregning af omkostningerne til mellemdeponering af affald som en særømkostning i årene 2007-2011 med virkning for den fremtidige prisfastsættelse, idet affaldssidens andel på 40 % af disse omkostninger skal tilbageføres til Næstved Varmeværk over varmepriserne i 2012, da indregningen af disse omkostninger har medført en varmeprismæssig overdækning i disse år. I/S Fasan/AffaldPlus⁺ skal derfor genberegne den omkostningsbestemte varmepris i årene 2007-2011 og tilbageføre en overdækning til Næstved Varmeværk over varmepriserne i 2012.

Sekretariatet anmoder parterne om, at fremkomme med et forslag til afvikling af overdækningen.

I/S Fasan/AffaldPlus⁺ bemærkninger til udkast til afgørelse

Tilføjelse til Sekretariatets vurdering af de rejste spørgsmål punkt 1) Omkostninger til mellemdeponering af affald

Energitilsynet har om dette punkt stillet nærmere spørgsmål til bilag C. spørgsmålet går på, om den samlede elproduktion ændres, når der ikke mellemdeponeres.

Den samlede elproduktion på affald ændres ikke, uanset om affaldet mellemdeponeres, og dermed i højere grad afbrændes i vintersæsonen, eller om affaldet afbrændes jævnt hen over året, da der er tale om den samme mængde affald. Der bliver derfor også tale om den samme mængde damp og den samme mængde el produceret på affald.

Det er derimod klart, at uden mellemdeponeringen øges behovet for varmeproduktion på gas om vinteren, hvilket også medfører en øget elproduktion.

Dette økonomiske element er der netop taget højde for i det fremsendte bilag C, idet værdien af den øgede elindtægt er fratrukket på s. 1 forneden ved opgørelsen af varmesidens nettofordel ved mellemdeponering.

Det er derfor også stadigvæk således, at mellemdeponeringen udelukkende sker af hensyn til varmesidens økonomi.

AffaldPlus⁺ er enig i, at der ikke er noget grundlag for at ændre denne fordelingsnøgle, og at dette bestyrkes yderligere, hvis man følger Energitilsynets holdning med hensyn til, at mellemdeponering er en omkostning, der deles.

Sekretariatets beregninger viser, at mellemdeponering må anses for en økonomisk fordel for begge parter, og sekretariatet finder derfor ikke, at der er grundlag for at betragtes mellemdeponering som en særøkonomisk for varmesiden.

Tilføjelse til Sekretariatets vurdering af de rejste spørgsmål punkt 2) afskrivningsgrundlag

AffaldPlus⁺ har noteret sig, at Energitilsynet er enig i, at en erhverver af et anlæg kan fortsætte med at afskrive på overdragerens anlægssaldo.

AffaldPlus⁺ er ikke enig i Energitilsynets betragtninger om, at dette skulle skabe en urimelig kapitaldannelse. Det medfører blot, at varmemeforbrugerne kommer til at betale for deres andel af det fulde anlæg, ligesom hvis værket ikke var overdraget, hvilket svarer til Energiklagenævnets praksis.

AffaldPlus⁺ vil derfor forbeholde sig sine synspunkter med hensyn til en eventuel senere anvendelse af afskrivningsbekendtgørelsens § 7 fra Energitilsynets side.

Sekretariatet har noteret sig Affaldsplus' bemærkninger.

**Tilføjelse til Sekretariatets vurdering af de rejste spørgsmål punkt 3)
turbineanlæg**

For så vidt angår turbineanlægget anfører Energitilsynet blot, at dette skal udgå af anlægssaldoen med den nedskrevne anlægsværdi, der var for turbineanlægget på det tidspunkt, hvor det udgik af driften.

AffaldPlus⁺ må gøre opmærksom på, at det efter praksis, f.eks. ASA-sagen fra Sønderborg, ved nedlæggelse af et anlæg er således, at de samlede værdier opgøres, således at varmemeforbrugerne kommer til at betale netop den omkostning til nedskrivning af anlægsværdier mv., som der samlet har været.

Hvis de tiloversblevne bygninger f.eks. er nedskrevet til 0, men har en værdi, skal varmemeforbrugerne naturligvis godskrives denne værdi. På samme måde gælder, at hvis et anlæg tages ud af drift og sælges for et højere beløb, end det er nedskrevet til, skal varmemeforbrugerne godskrives denne difference.

Modsat gælder det også, at hvis anlæg ikke er fuldt nedskrevet, når det skrottes, kan anlægget stadig restafskrives ned til 0 kr. Hvis anlægget, når det er afhentes til skrotning, genanvendelse eller andet, har en markedspris, der ligger under den anlægsværdi, det pågældende anlæg er nedskrevet til, har afskrivningen har været mindre end den reelle omkostning, hvorfor afskrivningen kan fortsætte ned til det beløb, som anlægget afhændes for, uanset om det er til skrotning, genanvendelse eller andet.

Der er således tale om et grundlæggende princip om den nødvendige omkostning, der netop er den værdiforringelse, anlægget undergår under drift ned til markedsprisen, når anlægget fjernes.

AffaldPlus⁺ mener derfor fortsat, at et anlæg, der fjernes, skal udgå af anlægssaldoen med markedsprisen på det tidspunkt.

I modsat fald måtte det betyde, at genvundne afskrivninger ikke skulle tilgå varmesiden.

I/S Fasan kan som ny ejer af turbineanlægget efter varmemeforsyningsloven afskrive i fjernvarmeprisen på det afskrivningsgrundlag opgjort efter afskrivningsbekendtgørelsens regler, som Energi E2 A/S ville have kunnet afskrive på, hvis Energi E2 A/S fortsat havde været ejer af anlægget. Den overdragelsessum som blev aftalt mellem Energi E2 A/S og I/S Fasan er derfor uden betydning ved fastsættelse af afskrivningsgrundlaget.

Såfremt der ikke mellem parterne kan opnås enighed om størrelsen af afskrivningsgrundlaget, vil spørgsmålet kunne forelægges Energitilsynet til afgørelse i en særskilt sag.

Tilføjelse til Sekretariatets vurdering af de rejste spørgsmål punkt 5) underdækning

For så vidt angår underdækning har AffaldPlus⁺ noteret sig, at dette afventer afklaring af praksis.

Klagevejledning

Klage over Energitilsynets afgørelse indgives skriftligt, inden fire uger, til Energiklagenævnet, Frederiksborggade 15, 1360 København K.

Forretningsorden for Energiklagenævnet kan ses på nævnets hjemmeside www.ekn.dk.

Med venlig hilsen

Marianne Larsson
Fuldmægtig
Tlf. direkte 41715389
mel@energitilsynet.dk

